

KURJER WILEŃSKI

Nowogródzki, Grodzieński, Suwalski, Poleski i Wołyński

Aspekt polityczny wizyty angielskiej

Od paru dni oczy całego świata, ze względów zupełnie zrozumiałych są skierowane w stronę Paryża, niezmiernie uroczyste podejmujące angielską parę królewską. Pierwsza bowiem wizyta zagraniczna króla Jerzego i jego dostojnej małżonki królowej Elżbiety w otoczeniu świty złożonej z wybitnych polityków angielskich z ministrem spraw zagranicznych W. Brytanii lordem Halifax'em na czele — oznacza coś więcej aniżeli wspaniałą i niewidzianą od chwili zakończenia wojny światowej manifestację trwałej i wypróbowanej przyjaźni francusko-angielskiej.

Narazie co prawda nie wiadomo, jaki wyraz polityczny znajdą narady przedstawicieli obu rządów, które będą prowadzone z okazji wizyty angielskiej pary królewskiej i które bez wątpienia obejmą całokształt aktualnych zagadnień politycznych interesujących oba mocarstwa. Dziś już jednak nie ulega wątpliwości, że podczas tych narad zostaną całkowicie uzgodnione punkty widzenia Paryża i Londynu na wszystkie palące sprawy polityki międzynarodowej niepokojące świat i zagrażające nową wojną światową. Przemówienia bowiem prezydenta Lebruna i króla Jerzego VI, wygłoszone podczas obiadu w pałacu Elizejskim w sposób wyraźny świadczą, że Francja i Anglia z okazji tej wizyty chcą nie tylko zmanifestować uczucia trwałej przyjaźni, ale również powiedzieć ważne, stanowcze słowo w sprawie naprężonej sytuacji międzynarodowej. Czyli w tej samej sprawie, w której nie tak dawno wypowiedzieli się Mussolini z Hitlerem, podczas swych spotkań w Berlinie i Rzymie.

Prezydent Lebrun bowiem w swym przemówieniu, bez żadnych obłonek zaznaczył:

„W okresie rozterki moralnej, w którym znajduje się świat, wielkie obowiązki spadają na nasze dwa narody, jednakowo przejęte postępowaniem ludzkości. Utrzymanie pokoju w duchu poszanowania prawa międzynarodowego nie da się pogodzić ani z wahaniem w wykonywaniu obowiązków, ani z osłabieniem codziennego wysiłku. Właśnie w tym kierunku winny być skierowane w sposób nieugięty nasze ściśle połączone myśli”.

I rzecz niezmiernie charakterystyczna, że król Jerzy VI w odpowiedzi głowie państwa francuskiego, bynajmniej nie pominął milczeniem tego wybitnego politycznego passusu. Przeciwnie. Jakgdyby nawiązując do przytoczonych zdań, oraz w ich rozwinięciu, tak samo bez żadnych obłonek odpowiedział:

„Nasze oba narody żywią to samo przywiązanie do zasad demokratycznych, które najlepiej odpowiadają ich naturalnemu geniuszowi i ożywiają się tą samą wiarą w dobrodziejstwa wolności indywidualnej. Jesteśmy dumni z tego politycznego wyznania wiary, które podzielamy z innymi wielkimi narodami. Lecz dobrze zdajemy sobie sprawę, że postręga to za sobą ciężką odpowiedzialność. Otóż w epoce, w której żyjemy, owa wiara wymaga od nas wszystkich, w wysokim stopniu szlachetnych i wartościowych zalet oraz siły wytrwałej i rozumnej. Jednocześnie, jak pan to wyraził panie Prezydencie nasze porozumienie nie jest ekskluzywne. Nasza przyjaźń nie jest skierowana przeciwko żadnemu innemu mocarstwu. Przeciwnie, jest gorącym pragnieniem naszych obu rządów znać iść w drodze układów międzynarodowych rozwiązań tych zagadnień politycznych, które zagrażają pokojowi świata i tych trudności gospodar-

czych, które stoją na drodze ludzkiego dobrobytu. Działalność naszych obu rządów skierowana jest atem ku wspólnemu celowi a mianowicie, ku zapewnieniu w drodze współpracy prawdziwego szczęścia narodu”.

Jeżeli powyższe enuncjacje Lebruna i króla angielskiego, zestawimy ze znanymi oświadczeniami Hitlera i Mussoliniego: że „świat niebawem będzie faszystowski“, lub że „nie ścierpimy demokracji, tej wylegarni bolszewizmu“ itd — to nie trudno będzie spostrzec, że aspekt polityczny francusko - angielskiej manifestacji jest wyraźną odpowiedzią na totalistyczną manifestację osi Rzym - Berlin. Manifestacja spokojna, ale tym niemniej stanowcza. Oś Paryż - Londyn nie grozi, ale tym niemniej przez usta króla Jerzego VI oświadcza, że dla obrony swych koncepcji w razie potrzeby gotowa jest użyć „siły wytrwałej i rozumnej“.

Tego rodzaju oświadczenia są bardzo wymowne. Następują bowiem one w chwili, kiedy Anglia znaj-

duje się na ukończeniu swego gigantycznego programu zbrojeniowego, a rząd Daladier we Francji z olbrzymim pośpiechem i bardzo skutecznie realizuje francuski program obrony narodowej.

Z Paryża nadechodzą wiadomości, że obie te potęgi militarne podczas obecnej wizyty angielskiej pary królewskiej, zostaną zespolone francusko - angielskim aliansem wojskowym. Nie sposób powiedzieć, jak już zaznaczyliśmy, czym zakończą się odbywające się obecnie w Paryżu narady francuskich i angielskich ministrów. Ale jeżeli do sojuszu wojskowego nawet nie dojdzie, to w każdym bądź razie nie ulega wątpliwości, że nastąpi wzmocnienie osi Paryż - Londyn w duchu oświadczeń głów obu państw i że nadzieje Italii a szczególnie Niemiec na rozluźnienie przyjaźni francusko - angielskiej są pozbawione wszelkich podstaw. Co więcej, w wyniku tej wizyty, należy oczekiwać wzrostu aktywności politycznej osi Paryż - Londyn na arenie międzynarodowej.

KONFLIKT na Dalekim Wschodzie NARASTA

Niepokój o los parlamentariuszy

Po konferencji z Mikado — narada sztabu generalnego. — Koncentracja wojsk trwa

TOKIO, (Pat). Agencja Domei donosi, że dwaj parlamentariusze, którzy dwa dni temu przekroczyli granicę sowiecką celem doręczenia do wojsk sowieckich w Nowokijewsku noty japońsko - mandżurskiej władz wojskowych w sprawie przywrócenia status quo ante w obszarze Czangkugeng dotychczas nie powrócili.

W kołach dobrze poinformowanych wskazują, że japońsko - mandżurskie władze wojskowe podejmą na własną rękę akcję, mającą na celu przywrócenie status quo w wypadku, gdyby się okazało, że PARLAMENTARIUSZE ZOSTALI ZAMORDOWANI LUB UWIEZIENI po stronie sowieckiej. Czynniki japońsko-mandżurskie zgodnie podkreślają, że żądanie przywrócenia status quo jest zupełnie legalne, ponieważ obszar Czangkufeng został bezprawnie okupowany przez wojska sowieckie.

Minister wojny gen. Itagaki po radzie z min. spr. zagr. gen. Ugakudał się do pałacu cesarskiego, gdzie zreferował cesarzowi sprawę wspomnianego incydentu granicznego.

Po wyjściu z pałacu gen. ITAGAKI ZWOŁAŁ NA NARADĘ SZTEREG WYŻSZYCH OFICERÓW MINISTERSTWA WOJNY I SZTABU GENERALNEGO.

Wedle wiadomości z pogranicza mandżursko - sowieckiego i koreańskiego - sowieckiego, KONCENTRACJA WOJSK SOWIECKICH W OBSZARZE CZANGKUFENG TRWA NADAL. Wojska te fortyfikują wspomnianą miejscowość, budują rowy strzeleckie, zasieki drutowe, a także stanowiska dla karabinów maszynowych i artylerii. Silne sowieckie oddziały artyleryjskie zostały skierowane w kierunku ujścia rzeki Tumen.

ODDZIAŁY ZMOTORYZOWANE CZERWONEJ ARMII WYRUSZYŁY WZDŁUG DROGI W KIERUNKU SŁAWIANKI.

W sprawie samolotu sowieckiego, który wczoraj przeleciał granicę Man-

czukuo i w ciągu pół godziny dokonywał zwiadów w odległości około 5 km od granicy wgląd terytorium mandżurskiego rząd mandżurski złożył PROTEST NA RĘCE KONSULA GEN. Z. S. R. R. W CHARBINIE.

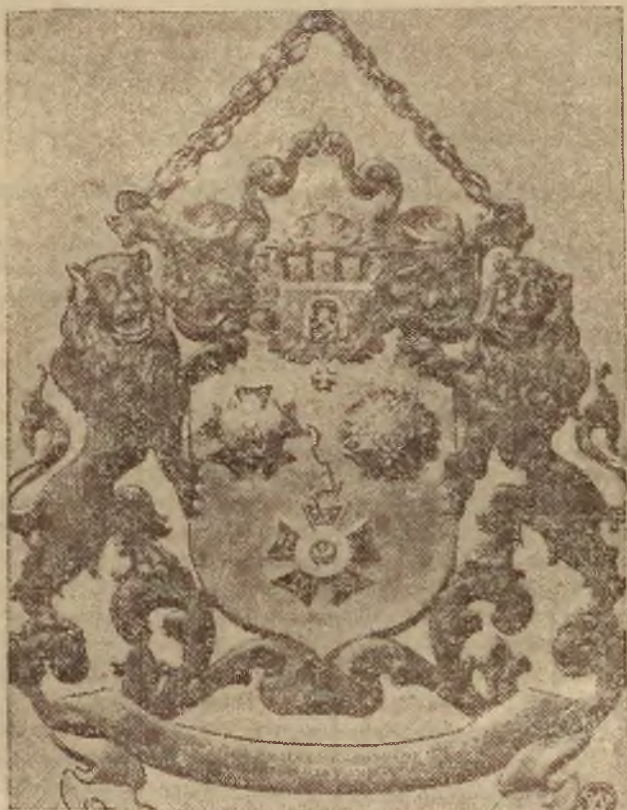
Wedle ostatnich doniesień, że Sławianki, wyruszył sowiecki transport wojskowy w sile 60 samochodów ciężarowych w kierunku Hunczun.

TOKIO, (Pat). W tutejszych kołach politycznych, stojących blisko ministerstwa spraw zagranicznych

oświadczone, że w wypadku, gdyby doszło do akcji wojskowej w związku z ostatnim incydentem pogranicznym, Japonia nie będzie dążyć do jakiegokolwiek zmian terytorialnych i nie posunie się za dotychczasową granicę. Tokio w każdej chwili jest skłonne do prowadzenia pertraktacji z Moskwą w sprawie spornego obszaru pogranicznego.

Jak donosi agencja Domei został w dniu dzisiejszym przyjęty przez cesarza szef sztabu generalnego ks. Kannin.

Votum dla M. B. Ostrobramskiej!

Na zdjęciu reproduujemy votum-ryngraf, który do Ostrej Bramy niesie pieszy patrol b. Ochotników Lwowskich. Pod herbem miasta Lwowa widnieją krzyże małopolskich oddziałów armii ochotniczej, Orląt i Zadwórzaków.

Wobec trumny Matki

nastąpiło zbliżenie między królem Karolem i wygnanym ks. Mikołajem

BUKARESZT, (Pat). Książę Mikołaj rumuński, brat panującego króla Karola, przybył wczoraj wieczorem samolotem do Bukaresztu, skąd natychmiast udał się do Sinaia, gdzie zajął apartamenty w domu rycerskim będącym częścią pałacu królewskiego, rezerwowanego zazwyczaj dla koronowanych gości. Bezpośrednio stamtąd książę Mikołaj udał się do pałacu Peliszor, gdzie spędził pewien czas na modlitwie u katafalku z trumną swej matki.

Z zamku Peliszor książę Mikołaj udał się do pałacu króla Karola, który zatrzymał go na obiedzie.

Bracia królewscy, którzy nie dzielili się od października ub. r., kiedy to ks. Mikołaj został wydalony z Rumunii na wygnanie, spędzili wspólnie wieczór. To zbliżenie braci królewskich u trumny matki komentowane jest w Bukareszcie z żywą sympatią.

W kołach politycznych podkreślają, że od chwili przybycia do Bukaresztu księciu Mikołajowi oddawane są honory, należne członkom domu królewskiego. Ks. Mikołaj, który opuścił Wenecję jako zwykły śmiertelnik, noszący nazwisko Brana, został przyjęty w Bukareszcie jako brat pa-

Radośnie podejmuje Paryż dostojnych gości angielskich

PARYŻ, (Pat.) Wizyta królewskiej pary angielskiej odbywa się w dalszym ciągu w atmosferze powszechnego entuzjazu Paryża, którego ludność zalewa już drugi dzień z rzędu wszystkie ulice i arterie, którymi przeciąga kilka razy dziennie orszak królewski. Rucha samochodowa uległa całkowitemu sparaliżowaniu nie tylko na trasach zamkniętych, lecz rów-

nież w dzielnicach do nich przyległych.

Przejechanie samochodem przez środek Paryża albo przez Pola Elizejskie stało się rzeczą niezmiernie utrudnioną. We wtorek wieczór poszczególne oddinki ulic znajdujące się w dość dużym odaleniu od Pałacu Elizejskiego lub od Pałacu d'Orsay, jak np. bulwary Magdaleny i Kapucynów oraz ulica De la Paix i l'Avenue de l'Opera musiano już o godz. 19 zamknąć dla ruchu samochodowego, aby zapobiec ewentualnym masowym wypadkom.

Na trasach przejazdu orszaku królewskiego tłumy, które obliczyć można na kilkanaście tysięcy, stały bez przerwy na chodnikach do godziny niemal 2 rano. Wielki

OBIAD W PAŁACU ELIZEJSKIM,

wydany przez prezydenta republiki i który zgromadził 270 osób miał się skończyć o godz. 11.30, faktycznie przeciągnął się do godz. 1 w nocy. Pomimo to niezniechęcone tym tłumy czekały do końca, aby owacyjnymi okrzykami ponownie witając powracającą parę królewską.

Prasa paryska podaje liczne szczegóły z pobytu pary królewskiej, które natychmiast powtarzane są przez tłumy uliczne. W kawiarniach i na placach publicznych usławiono na wzniesieniach improwizowane orkiestry z harmoniami i bębnami i zaczęto tańczyć, paraliżując komunikację samochodową.

Ludność Paryża specjalnie zainteresowała się wiadomością, że królowa Elżbieta, która udała się na spoczynek dopiero ok. 2 w nocy, zaraz po przebudzeniu się zatelefonowała do swoich córeczek, pozostałych w Londynie, z którymi połączyła się specjalną linią telefoniczną. Rano król i królowa ukazali się na chwilę na balkonie Pałacu d'Orsay, wywołując entuzjazm gromadzących się bez przerwy tłumów.

Program drugiego dnia pobytu pary królewskiej obejmował złożenie wieńca NA GROBIE NIEZNANEGO ŻOŁNIERZA pod łukiem triumfalnym na Placu Gwiazdy, po której to ceremonii król Jerzy VI przez dłuższy czas zatrzymał się pod łukiem triumfalnym, rozmawiając z byłymi kombatantami francuskimi.

O godz. 10.30 prezydent Lebrun wraz z małżonką przybył do Pałacu d'Orsay, aby wraz z gośćmi królewskimi udać się na

RAZUSZ PARYSKI,

gdzie reprezentacja m. Paryża w osobach prezesa i członków Rady Miejskiej miała uroczyste powitać królewskiego gościa. Nowoobрани prezes Rady Miejskiej Provest de Launey wygłosił przemówienie powitalne, na które król odpowiedział krótko i serdecznie, dziękując Paryżowi gorąco za zgłoszone mu przyjęcie.

Król otrzymał od m. Paryża w prezencie złotą papierosnicę ze swoimi herbami i monogramami. Królowej m. Paryż ofiarowało wspaniałą serwis kryształowy szlifowany przez jednego z mistrzów tej sztuki w Paryżu. Książniczka Elżbieta otrzymała całą biblioteczkę autorów francuskich w wydaniu dla młodzieży, we

(Dokończenie na str. 2)

Paryż podejmuje dostojnych gości królewskich

(Dokończenie ze str. 1)

Ugromnych rozmiarów flaga brytyjska, zawieszona na wieży Eiffila.

wspaniałych oprawach, a księżniczka Małgożata zabawkę w postaci sklepiu kwiatów z dwiema lalkami nazwanymi miss France i miss Paris, których miniaturowe kopie sprzedawcy uliczni już w wtorek wieczorem sprzedawali na ulicach Paryża.

Po uroczystym przyjęciu w Radzie Miejskiej para królewska wraz z prezydentem republiki powróciła do Pałacu d'Orsay, odbywając drogę tam i z powrotem na pięknie udekorowanej łodzi motorowej.

ŚNIADANIE

para królewska spożyła w ambasadzie, w szczupłym gronie ambasadora i członków ambasady brytyjskiej.

Po południu w parku Bagateli, słynnym z hodowli róż, zorganizowano

GARDEN-PARTY

na które otrzymało zaproszenia około tysiąca osób z kręgów politycznych, literackich, artystycznych i naukowych Paryża.

Wieczorem w Wielkiej Operze, udekorowanej i iluminowanej, odbyło się

PRZEDSTAWIENIE GALOWE

na które złożył się czwarty akt opery „Salambo” kompozytora Reyera i suita baletowa, skomponowana przez baletmistrza Lifera, na tle poszczególnych arcydzieł Stopena.

Przed garden-party w parku Bagateli

król i królowa, wraz z prezydentem Lebrun i jego małżonką zjeżdżali

WYSTAWĘ ARCYDZIEŁ SZTUKI ANGIELSKIEJ

otwartą obecnie w Luwrze, a zawierającą między innymi obrazy mistrzów angielskich, wypożyczone z polecenia króla Jerzego do Luwru.

W czasie śniadania w ambasadzie, zwiedzania Luwru i garden-party w Bagateli, lord Halifax podejmowany był śniadaniem przez min. Bonnet'a, a następnie przeprowadził

ROZMOWY POLITYCZNE

z min. Bonnet'em i prem. Daladier, bez udziału innych osób, a nawet bez tłumacza. W śniadaniu u min. Bonnet'a poza premierem i obu ministrami spraw zagranicznych wzięli udział ambasadorowie, wicepremier Chautemps, przewodniczący Izby Deputowanych Herriot i o. premier Blum.

PARYŻ (Pat.) W czasie przyjęcia w Pałacu Elizejskim prezydent Lebrun wręczył królowej Elżbiecie Insygnia wielkiego krzyża lenii honorowej, podczas gdy król Jerzy udekorował prezydenta Lebrun wielkim krzyżem orderu leżni.

„Nowy” rząd RSFSR

został publicznie skarcony przez przewodniczącego

Zapowiedź nowego procesu politycznego. — Tatarzy po sowiecku

MOSKWA (Pat.) Najwyższa Rada RSFSR zatwierdziła skład nowego rządu, według projektu przedłożonego przez Bułganina. Nowy rząd jest właściwie starym rządem, gdyż wszyscy komisarze pozostali na swych stanowiskach z wyjątkiem komisarza zdrowia Czesnakowa, którego zastąpił komisarz handlu, jeżeli w ciągu 2—3 miesięcy usunie wszystkie

zaskła zmiana na stanowisku komisarza przemysłu spożywczego, gdyż dotychczasowy komisarz Bułajew, został, jak wiadomo, wybrany przewodniczącym Najwyższej Rady RSFSR.

Bułganin uzasadniając skład nowego rządu oświadczył, że Lubimow pozostanie na stanowisku komisarza handlu, jeżeli w ciągu 2—3 miesięcy usunie wszystkie

W obawie aktów terrorystycznych

JEROZOLIMA (Pat.) Władze zaniechały czasowo wieczeń studzien w południowej Palestynie ze względu na nie-

bezpieczeństwo życia, grożące wleriacom żydowskim ze strony ludności arabskiej.

Prezes amerykańskich kombatanów żydowskich popełnił samobójstwo

NOWY JORK (Pat.) Senator stanu Nowy Jork Juliusz Berg zastrzelił się na kilka godzin przed doręczeniem mu aktu oskarżenia o nadużywanie swych wpływów przy udzielaniu koncesyj na sprzedaż napojów alkoholowych na powszechnej wystawie w roku 1930.

Berg był przewodniczącym Narodowego Związku Kombatanów Żydowskich i miał wielkie wpływy w łonie partii demokratycznej w Nowym Jorku. Berg był jak się zdaje zamieszany w cały szereg innych afer i przewidywane jest aresztowanie licznych jego współpracowników.

Trzęsienie ziemi w Grecji pochłonęło 50 ofiar

ATENY (Pat.) Ubiegłej nocy odczuło tu niezwykle silne wstrząsy podziemne. Zjawisko to obserwowano w ciągu 20 minut. Nad ranem nadeszły wiadomości, iż wstrząsy podziemne odczuło w całej Atyce. We wsł Pałatia trzęsienie ziemi było szczególnie silne — w gruzach bowiem legły niemal wszystkie domy.

Zostało całkowicie zniszczone więzienie Oropos. 5 funkcjonariuszy policyjnych

zginęło pod gruzami więzienia, 5 odniosło rany. W czasie katastrofy 500 więźniów usiłowało zbiec, jednak zaalarmowane strażnikami warty zdołały ucieczkę uniemożliwić. Jak przypuszczają, w katastrofie zginęło również kilkunastu więźniów. Według dotychczasowych wiadomości, w całej prowincji Atyka trzęsienie ziemi pociągnęło za sobą 50 ofiar w ludziach.

Uwagze maturzystów

WARSZAWA (Pat.) W związku z wejściem w życie nowej ustawy o powszechnym obowiązku wojskowym maturzysty, którzy uzyskali świadectwa dojrzałości w roku bież., zostaną powołani w jesieni przed rozpoczęciem studiów akademickich do odbycia służby wojskowej. Ministerstwo w. r. i o. p. zwraca uwagę, że w interesie tych abiturientów leży, aby ci którzy zamierzają uczęszczać do szkół akademickich już jesienią r. b. dopełnili wszystkich warunków, koniecznych do wstąpienia na daną uczelnię. Warunki przyjęcia, jak terminy wnoszenia podań, wykaz potrzebnych dokumentów, terminy składania egzaminów wstępnych podadzą do wiadomości odnośnie szkoły akademickiej. Ministerstwo W. R. i O. P. zachęca zatem młodzież do ubiegania się o przyjęcie do szkół akademickich już jesienią r. b., gdyż po dokonaniu spisu do szkół studenci otrzymają urlop akademicki dla odbycia służby wojskowej, a w jesieni 1939 r. będą mogli rozpocząć studia bez ponownego ubiegania się o przyjęcie.

Bohaterski lotnik milioner

nie ukończył żadnej szkoły

NOWY JORK (Pat.) Sławnym lotnikiem Howard Hughes jest człowiekiem niezwykle ciekawym. Studiował w różnych szkołach, ale żadnej nie skończył. Jako 20-letni młodzieniec odziedziczył on po swym ojcu majątek oceniony na 17 milionów dolarów. Wówczas przeniósł się do Los Angeles, gdzie zamieszkał u swego stryja, słynnego powieściopisarza Ruperta Hughesa, znanego przyjaciela Polaka, kawalera orderu „Polina restituta”. Howard Hughes mający dziś 33 lata, interesował się swego czasu przemysłem filmowym, w którym stryj jego zajmuje wybitne stanowisko. Później jednak pochłonęło go lotnictwo. Zdobył on szereg rekordów szybkości, a między innymi rekord przelotu w 7 godzinach i 28 minutach przez cały północnoamerykański kontynent z Los Angeles do Nowego Jorku. Sławnym lotnik cierpi na częściową głuchotę.

Brak map spornego terytorium

MOSKWA (Pat.) Ambasador Japonii Szigemitsu powrócił wcześniej z urlopu i w najbliższych dniach ma złożyć protest w Ludowym Komisariacie spraw zagranicznych na ręce komisarza Litwinowa, w sprawie przekroczenia granicy mandżurskiej przez oddział żołnierzy sowieckich i zajęcia miejscowości Szansen. Ambasador Szigemitsu ma się domagać w sposób kategoryczny wycofania żoł-

nierzy sowieckich z terytorium Mandżukuo.

W kołach dziennikarskich i dyplomatycznych opowiadają, że mapy spornego terytorium załączone do traktatu z roku 1869 istnieją tylko w jednym egzemplarzu i znajdują się w posiadaniu strony rosyjskiej. Ani Chińczycy ani Japończycy map tych nie posiadają.

Włosko-węgierska zgodność poglądów

RZYM (Pat.) Komunikat urzędowy o wyniku rozmów włosko-węgierskich w Rzymie:

Prezes rady ministrów Imre dy minister spraw zagranicznych p. Kanya podczas wizyty urzędowej we Włoszech odbył z Mussolinim i ministrem spraw zagranicznych hr. Ciano dłuższe rozmowy, nacechowane serdecznością, istniejącą między dwoma krajami. W czasie tych rozmów szczegółowo rozważany był całokształt stosunków między Włochami i Węgrami i ich stosunek do innych państw, a przede wszystkim do państw basenu nadłunajskiego. Stwierdzona zo-

stała całkowita identyczność poglądów obydwóch rządów. Przedstawiciele Włoch i Węgier stwierdzili zgodnie ważność protokołów rzymskich, czy to co do punktu widzenia politycznego czy też ekonomicznego. Jeśli chodzi o dwa te państwa, cele pokoju i sprawiedliwości, do których zmierza polityka Włoch i Węgier zgodne z celami osi Rzym—Berlin, reprezentują zbliżenia realne dla szerszej i bardziej aktywnej współpracy na terenie międzynarodowym. Współpraca ta otwarta jest dla wszystkich, którzy szczerze mają na celu porządek i pokój europejski.

Wilnianin przeleciał na szybowcu 250 km.

KIELCE (Pat.) Z lotniska w Masłowie wystartował pilot Lewandowski ze szkoły szybowcowej LOPP w Tęgoborzu, który na szybowcu „S. G. 3” wyładował wczoraj kilkanaście kilometrów na po-

łudnie od Koszyc w Czechosłowacji, przeleciał w linii prostej 267 km. Kilka godzin wcześniej lądował pilot wilnianin Tadeusz Góra, który opuścił się na ziemię w Koszycach, przeleciał 250 km.

Depesza gen. Franco do Mussoliniego

RZYM (Pat.) W odpowiedzi na depeszę Mussoliniego przesłaną z okazji drugiego rocznicy powstania w Hiszpanii generał Franco przesłał do Mussoliniego depeszę następującej treści:

„W drugą rocznicę narodowej rewolucji najlepsze uczucia naród hiszpański i jego wódz żywią dla Włoch i ich wodza, który dowiódł, że potrafi kochać i głęboko rozumieć Hiszpanię. Może Pan wierzyć, że krew, przelana wspólnie przez naszych ochotników i naszą młodzież stworzyła między obu naszymi narodami nierozdzielne więzy przyjaźni i zaufania. Niech żyją Włochy!”

Żałoba na dworze angielskim

LONDYN (Pat.) Z powodu zgonu królowej Marii rumuńskiej na dworze angielskim zarządzono dwutygodniową żałobę, która rozpocznie się z dniem 23 bm.

Wręczenie odznaki PCK ks. Gloucester

LONDYN (Pat.) Ambasador Raczkiński w twarzystwie sekretarza ambasady Balfourkiego przyjął dziś na specjalnej audiencji przez księcia Gloucester, którego honorowemu przewodniczącemu brytyjskiego Czerwonego Krzyża doręczył złotą odznakę Polskiego Czerwonego Krzyża. Książe Gloucester w serdecznych słowach podziękował ambasadorowi R. P. za nadanie mu odznaczenie.

Sowiety zatrzymują fińskie statki

HELSINGFORS (Pat.) Wczoraj o godz. 2: dwa sowieckie statki obrony wybrzeża zatrzymały na granicy wód terytorialnych fińskich koło Seiskaer statek fiński geograficznego urzędu morskiego „Aristo” oraz fińską motorówkę obrony wybrzeża A. V. 55, zmuszając ją do udania się do sowieckiej bazy morskiej w zatoce Luga wraz z załogą. Fińskie władze graniczne wszczęły dochodzenie.

Największa próba lotnicza pokonania Atlantyku

NOWY JORK (Pat.) Prasa nowojorska zwraca uwagę, że stoimy u progu największego sezonu transatlantyckiego lotnictwa. Po wspaniałym przelocie Hughesa rozpoczyna się próbną loty ośmiu samolotów trzech linii zagranicznych, a lotów tych ponad Atlantykiem będzie w tym sezonie 57. Rozpocznie je Anglia samolotem typu „Mayo” — polem pójdą Niemcy „wreszcie Francuzi z ich sławnym samolotem „Lietunant de Valseau Paris”. Ostatnimi będą Stany Zjednoczone, które czekają na wykończenie t. zw. „Super Clippera” typu „Boeinga”, należącego do „Pan-America Airways”.

Nowe podręczniki do nauki religii

WARSZAWA (Pat.) Ministerstwo W. R. i O. P. podaje do wiadomości, że w porozumieniu z władzami szkolnymi ustalono tekst nowych programów nauki religii rzymsko-katolickiej w publicznych szkołach powszechnych 1 i 2 stopnia w liceum pięcioletnim. Programy te będą w najbliższym czasie ogłoszone i stopniowo wprowadzane do szkół od przyszłego roku szkolnego. W związku z powyższym opracowane będą nowe podręczniki do nauki religii.

Giełda warszawska

z dnia 20 lipca 1938 r.

Belgi belgijskie	83,97
Dolary amerykańskie	530,50
Dolary kanadyjskie	527,50
Floreny holenderskie	292,39
Franki francuskie	14,78
Franki szwajcarskie	121,85
Funtki angielskie	26,18
Guldeny gdańskie	100,25
Korony czeskie	16,00
Korony duńskie	116,95
Korony norweskie	131,58
Korony szwedzkie	134,99
Liry włoskie	23,40
Marki fińskie	11,56
Marki niemieckie	81,00
Marki niemieckie srebrne	103,00
Tel Aviv	26,20

Akcje:

Bank Polski	126,00
Papier procentowe:	
Pożyczka wewnętrzna	67,50
Pożyczka inwestycyjna pierwsza	83,25
Pożyczka inwestycyjna druga	82,00
Pożyczka konwersyjna	—
4% premj. dolarowa	41,50
Pożyczka konsolidacyjna	67,88
Listy zast. ziems. dol. 8% kupon	17,56
4 1/4% ziemskie seria 5-1a	64,57

„Podstawy wielkiej całości” gruntują się ale nie wszędzie jednakowo

„Polska Zbrojna” zamieszcza na czołowym miejscu artykuł Karola Kozłowskiego p. t. „Podstawy wielkiej całości”, w którym czytamy następujące bardzo znamienne uwagi:

We wtorek ubiegły podaliśmy opis dorocznego święta **Huculskiego** (podkr. nasze) pułku piechoty. Piękna ta uroczystość wojskowa, świadcząca raz jeszcze o serdecznych stosunkach, łączących wojsko z ludnością okoliczną, nie jest bynajmniej zjawiskiem odcieranym ani w życiu pułku Huculskiego, ani w życiu wojska w ogóle. Przeciwnie, każdy uczestnik tego święta, każdy, kto zna zacieśniające się coraz bardziej współzależności wojska naszego ze społeczeństwem, w danym wypadku zaś pułku Huculskiego z miejscową ludnością, stwierdza od razu, że dzień ten był fragmentem wielkiej i pięknie rozwijającej się całości, jednym z ogniw tego harlowego łańcucha, które mu na imię: naród i wojsko to jedno, że — „wojsko jest zbrojnym ramieniem narodu”.

Ten pewnik niezachwiany, gdy mowa o uczuciach, łączących ludność całą (podkr. nasze) od Karpal po Dniestr z jej pułkiem, wystąpił wyrażnie zarówno teraz, w czasie tego-rocznego święta pułku, jak i w czasie obchodu przysięgi rekrutów w pułku w r. b., a buduje się z pewnością na podstawie tych silnych i pięknych uczuć, ujawnionych jeszcze w roku ubiegłym i domagających się, gdy mowa o tym wszystkim, przypomnienia na tym miejscu.

Te same uczucia „mocy węzłów rodzinnych” ludności i serdecznego braterstwa ludności z pułkiem wystąpiły dobitnie w czasie obchodu niedawnego dorocznego święta pułku. Zauważyliśmy na wstępie, iż to braterstwo pułku z okoliczną ludnością nie jest jakimś wypadkiem odcieranym. Przeciwnie, uczucia takie, których objawy widzimy dziś wszędzie, są zjawiskiem powszechnym i stałym, świadczącym wymownie o miłości, łączącej społeczeństwo z wojskiem. Wojsko w swej gorliwej pracy, w swej serdecznej trosce o całość i bezpieczeństwo wszystkich obywateli umiało odnaleźć drogę do serc całej, bez wyjątku ludności Rzeczypospolitej i dziś ludność ta, cała — garnie się, że użyjemy tu tego prostego i pięknego wyrazu — do wojska, widząc w nim najpiękniejsze wcielenie swego własnego „ja”, swą własną krew z krwi i kość z kości — fundament wielkiej wspólnej całości.

Uwagi te są w stu procentach słuszne. Do wojska rzeczywiście garnie się serdecznie **cała ludność**. Dlatego, że służba wojskowa, że wykształcenie wojskowe to jest praca pozytywna dla państwa do której się wciąga **wszystkich obywateli** bez żadnych różnic.

Wojsko najlepszą — szkołą obywatelską. Pisaliśmy o tym nie dawno z entuzjazmem.

Na nieszczęście nie wszędzie jest tak, jak w wojsku, i w robocie bezpośredniego styku ludności z wojskiem.

Wojsko nie może wystarczyć za wszystkie inne odcinki przejawów działalności Państwa jako organizacji Narodu.

Kiedyż wreszcie **cała ludność** naszego kraju równie dobrze koło Poznania jak nad Prutem i koło Drui będzie darzyła podobnymi uczuciami administracją, jakimi darzy wojsko. A przecież administracja do tego jest powołana, żeby zjednywać posłuch i miłość społeczeństwa. Ona jest przede wszystkim szafarzem tych dobrodziejstw, jakie społeczeństwu niesie organizacja państwowa. **Sie.**

Echa bałtyckich podróży m. n. Becka

W RZYMIE:

„Giornale d'Italia” poświęca dłuższy artykuł polskiej polityce zagranicznej w związku z publikacją tomu przemówień, deklaracji i wywiadów ministra J. Becka. Dziennik bardzo docelowo charakteryzuje postać ministra J. Becka i analizuje wytyczne jego polityki. Według pisma, trzy zasadnicze cechy charakteryzują politykę zagraniczną Polski: Niezależność, realizm i wola pokoju. Polska polityka zagraniczna znajduje wyraz w ostatniej publikacji ministra Becka. Znamionuje ją stanowcze dążenie do wyzbycia się kłamstwa i konwencjonalizmu w polityce.

W BIAŁOGRODZIE:

W związku z podróżą polskiego ministra spraw zagranicznych do Rygi „Samouprawa” pisze, że podróż ta była jakśkrawym i dobitnym zaprzeczeniem wobec pewnych dobrze zmontowanych intryg, usiłujących wykazać, że polityka zagraniczna Polski zmierza do utworzenia „bloku neutralnego” od Helsingforsu do Bukaresztu. Dziennik nadmienia, że Polska na wybrzeżu bałtyckim ma zainteresowania tradycyjne, i stwierdza, że tylko państwa niezależne mogą prowadzić pozytywną politykę zewnętrzną.

W HELSINKACH:

„Helsingin Sanomat” w korespon-

dencji z Warszawy omawia wizytę ministra Becka w Rydze, podkreślając, że już sam fakt, iż minister Beck w ciągu 2 miesięcy odwiedził 3 stolice nad Bałtykiem, świadczy o zainteresowaniu Polski polityką bałtycką. Pierwsze wysiłki w kierunku zawarcia bliskich stosunków z państwami bałtyckimi były uczynione w okresie, gdy lotewskim ministrem spraw zagranicznych był Meierowicz, lecz powstanie porozumienia bałtyckiego zostało uniemożliwione wówczas przez konflikt litewsko-polski. Obecnie sytuacja zmieniła się o tyle, że Polska jest przeciwnikiem wszelkich bloków i tak długo, jak będzie ministrem spraw zagranicznych plk. Beck, Polska zasadniczo nie przystąpi do żadnego bloku, jak nie przystąpiła do paktu wschodniego. Zdaniem Warszawy, sama sytuacja geograficzna Polski zmusza ją do neutralności pomiędzy Sowietami i Niemcami. Przypuszczenie, że Polska dąży do stworzenia bloku państw neutralnych pomiędzy Sowietami i Niemcami, zostało z polskiej strony kategorycznie zdementowane. Polityka Polski polega na połączeniu wspólnych interesów własnych i interesów państw bałtyckich. Przedtem przeszkoda ku temu był konflikt polsko-litewski. Dlatego też nie należy się dziwić, że po jego zlikwidowaniu polityka bałtycka Polski wykazuje duże ożywienie.

Zareczyny następcy tronu Iranu z księżniczką egipską

STAMBUL. (Pat.) Jak donoszą z Teheranu, szachinszach Reza Pahlawi i następca tronu Reza Mohammed Pahlawi mają się udać we wrześniu br. do Kairu celem zapoznania się z księżniczką Fawzią. Podczas tej wizyty mają się odbyć urzędowe zareczyny następcy tronu Iranu z księżniczką. Ślub zaś będzie miał miejsce

dopiero w 1940 r. zaraz po osiągnięciu przez księcia Reza Mohammeda pełnoletności.

KAIR. (Pat.) Cesarz Iranu Riza Pahlawi zarządził wybudowanie w Kairze pałacu dla swego syna, następcy tronu, który zrzęczył się z siostrą króla egipskiego. Koszty budowy wyniosą 250.000 funtów

Za najbliższą granicą

Okrzyki na ulicach Kowna w związku z przyjazdem wycieczki sportowców litewskich z Wilna

Kowieński „Dzień Polski” w ten sposób opisuje te fakty:

Wczoraj o godz. 9.25 przybyło do Kowna 46 Litwinów z Wilna — w tym 24 zawodników, 6 zawodniczek i 16 seniorów — na litewską olimpiadę na rodową. Zawodnicy ci mieli przybyć do Kowna już w sobotę, lecz ze względu na formalności — jak doniosła sobotnia prasa kowieńska, — nie mogli tego dnia wyjechać.

Cała prasa litewska zamieściła w sobotę odezwy Związku Ochotników — Twórców Armii Litewskiej oraz Związku Wyzwolenia Wilna, nawołujące do jak najliczniejszego udziału społeczeństwa kowieńskiego w organizowanym spotkaniu tej pierwszej większej wycieczki Litwinów wileńskich.

Na placu przed dworcem kowieńskim zebrał się kilkutyśieczny tłum. Na peron wpuszczono jedynie przedstawicieli organizacji z związku mi kwiatów oraz przedstawicieli prasy i fotografów.

Przybycie pociągu zgromadzeni na peronie powitali odśpiewaniem hymnu państwowego, po czym entuzjastycznie witano przybyłych.

Najbardziej owacyjnie powitano Żiżmarasa, którego na peronie porwana na ręce i wyniesiono w ten sposób przed dworzec, gdzie odbyła się właściwa ceremonia powitania. Składała się ona z wręczenia wiązanek kwiatów (w liczbie kilkudziesięciu) oraz przemówień. Pierwszy nowitał gości prezes komitetu olimpijskiego Augustauskas. Dalej nastąpiło powitanie w imieniu Zw. Ochotników — Twórców Armii Litewskiej („Wpisu

jemy Żiżmarasa na listę swych bohaterów”) — po czym przypięto Żiżmarasowi odznakę honorową Związku. Następnie witał prezes Związku Wyzwolenia Wilna („Witamy was przybyłych wolno do wolnej Litwy... Wierzmy, że wprowadzicie w czyn swe dążenia litewskie...”).

Po przemówieniu Zw. Wyzwolenia Wilna ktoś zaintonował pieśń „Do Wilna, do Wilna”, którą podchwycił zebrany tłum. Po odśpiewaniu tej pieśni witał gości przedstawiciel zw. strzeleckiego („szaulisów”) oraz przedstawiciel korporacji oficerów rezerwy „Ramove” („...Wierzmy, że spotkamy się z Wami przy górze Gedyminowej...”) i przewodca zw. młodolitwinów.

W imieniu wileńskich odpowiedzieli p. Mortinkenasa oraz p. Kemeżysowa, wyrażając swe „litewskie dzięki” za serdeczne i gorące przyjęcie.

Po tych powitaniach i przemówieniach, które odbywały się przed mikrofonom, nadającym na wielki głośnik znajdujący się na placu przed dworcem, nastąpił uroczysty pochód gości wileńskich ulicami Kowna w asyście tłumy sprzed dworca. Wyruszeniu pochodu towarzyszyły okrzyki, wyrażające przywiązanie do Wilna i wiarę w jego odzyskanie.

W odprowadzającym gości tłumie gromko skandowano w takt marszu: „Na-sze Wil-no! Na-sze Wil-no!”

Wśród prawie nie milknących okrzyków i śpiewania pieśni o Wilnie odprowadzono gości do gmachu „Pałangi”.

Tam tłum witałował jeszcze na cześć ukazujących się na balkonie gości wileńskich.

Przedstawiciel wycieczki Litwinów wileńskich u m. n. Charwata

KOWNO. (PAT.) Litwin wileński Związków do Kowna, złożył wczoraj wizytę ministrowi polskiemu Charwatowi.

Prasa litewska przychylnie omawia naszą politykę zagraniczną

Prasa litewska poświęca artykuły omówieniu polskiej polityki zagranicznej w związku z ostatnią wizytą m. n. Becka w Rydze. „Lietuvos Aidas” w korespondencji z Warszawy pisze m. in., że Polska nie dąży do utworzenia bloku państw, lecz do utrzymania status quo w pasie od Morza Czarnego aż do Helsinek i do ochrony tej strefy przed wszelkimi niepożądanymi ewentualnościami. Idea ta jest więc całkowicie defensywna — pod-

kreśla dziennik. — Celem obecnej wizyty w Rydze mogły więc być tylko wymiany poglądów i wzajemna informacja we wspólnych sprawach aktualnych.

„XX Amžius” stwierdza, że współpraca Polski z państwami bałtyckimi jest koniecznością.

Cała prasa kowieńska podaje wiadomości o zamierzonej wizycie ministra Becka w Oslo.

Spokojny sen pasażerów na rozdartym statku

MONTREAL. (Pat.) Parowiec „Ascania”, należący do linii „Cunard White Star”, który w ciągu swej 13-letniej służby między Kanadą a Europą przewiózł tysiące emigrantów z Polski, rozbił się na skałach podwodnych rzeki św. Wawrzyńca o 150 mil za Quebeciem.

Mimo, że statek płynął powoli, otarć się kadłuba 14.000-tonowego statku o skałę spowodowało powstanie tak wielkiego otworu, że woda momentalnie zalała kilka komór. Pasażerowie odczuli uderzenie, ale nie zdając sobie sprawy z tego, co się sta-

ło, udali się na spoczynek. W ciągu nocy nadpłynęły statki ratunkowe i rano przesadzono 400 pasażerów „Ascanii” na statek linii „Canadian Pacific”. Katastrofa nie pociągnęła za sobą żadnych ofiar w ludziach i nie doszło do paniki, która mogła wybuchnąć, tym bardziej, że statek znajdował się w znacznej odległości od brzegów rzeki, której szerokość w tym miejscu wynosi 25 mil.

Katastrofa zaniepokoiła się poważnie bank Kanady, który w skarbcu okrętu przysłał 1.500.000 dolarów w ziole do banku angielskiego.

Obrona opery

Jeśli mnie zdradzisz mowa
lub podobnym znakiem
zapłacisz głową
lub czymś innym takim;
głowa twoja pojdzie przez
lub jakaś inna rzecz...

Prawda, że ładny tekścik? Przytaczam ten, bo mi się nawinął pod pióro, ale raz poruszeni w ambicji zbierać anegdoty i faccjonisci przytoczą wam bardzo chętnie dziesiątki, ba, ko- py całe podobnych wyczynów operowych.

Ciż sami zbieracie anegdoty zasy- pią was „autentycznym materiałem” z kulis opery, jeśli tylko potraficie ich odpowiednio podjąć. Radzę np. opowiedzieć im jako rzekomą nowość stary kawał przypisywany wie- lu śpiewakom: — Gwiazdor, który miał wjechać na scenę w „Lohengrinie” zagapił się, maszyna ruszyła, no i łabędź majestatycznie „wypłynął” do publiczności bez bohatera. Ogólna konsternacja za kulissami, publiczność się śmieje, reżonu nie traci tylko sprawca tej całej awantury. Podchodzi do inspicjenta i pyta spokoj-

nie:

— Kiedy odchodzi następny ła- będz?

Każda z tych dwu żartobliwych in- stracji naszej rzeczywistości opero- wej jest jednocześnie fragmentem z ciężkiego aktu oskarżenia w procesie, w którym wyrok potępienia wy- dała już dawno opinia publiczna. — Obrzydliwie tłumaczone libretta, bez nadziejna reżyseria, dokonywana czę- sto przez ludzi, którzy nie odróżniają „klucza wolinowego od klucza do kłozetu” (Leon Schiller, chcąc być wytwornym, a jednocześnie doku- czyć dyrektorom, z którymi ciągle ży- je na bakier powiada: „od klucza. powiedzmy... otwierającego drzwi do gabinetu dyrektora”). Tenże Schiller zbiera *) inne jeszcze zarzuty: — że opera jest przeżytkiem, bezużytecz- nym społecznym, a kosztownym; że nie odzwierciedla życia, albo przedstawia je w fałszywym świetle, że jest śmiesz- na w swoim konwencjonalizmie „gdy

prosty zwrot „podaj mi szklankę wo- dy” kończy feryatą na wysokim C lub gdy chór wieśniaków śpiesząc ko- muś na ratunek kilkadziesiąt razy w kółko śpiewa „Śpieszmy więc”; że „śpiewacy nie są aktorami, mizdrzą się do publiczności lub patrzą jak u- rzeczeni na batutę dyrygenta wów- czas, gdy mają sobie patrzeć w oczy; chór staje zawsze frontem do sceny i zna tylko dwa ruchy: jeden podobny do deutserer Grussa, drugi do gestykulacji ludzi to- nących i w ogóle gdy się jest w ope- rze, lepiej patrzeć w partytarkę kie- szonkową, lub gdy kto nie umie czy- tać, niechaj zamknie oczy, by nie wi- dzieć tego, co się dzieje na scenie i ty- ko słucha orkiestry i śpiewaków, o ile oczywiście nie fałszują; najlepiej może było by opery wykonywać na estradzie koncertowej, jak kantaty i oratoria”.

Są to rzeczy znane i jak powie- dzieliśmy utarte w opinii społecznej, która, od lat już obojętna właściwie na sprawę opery, nie dawała się poru- szyć doraźnym alarmom wszyna- nym w prasie przez fachowców. A jed- nak co raz to sprawa nabiera świe- zych rumieńców. — To ktoś zawita do nas z wielkim ceremoniałem dy-

plomatycznym i wtedy okazuje się, że nie mamy opery na galówkę, to znów zagranica wystawia „Harnasi” a Warszawa nie, więc cierpi dama narodowa, to znów któryś z wólkich muzyków poskarży się w wywiadzie na brak orkiestr w Polsce i gdzie znów odzywa się lament, że wtedy ni by mają być orkiestry, czy balet, czy chór, skoro opera wegetuje.

Tak więc sprawy opery można bro- nić z dwu przynajmniej stron: — czy- sto artystycznej, oraz — organizacji życia muzycznego.

Watorów ściśle artystycznych bro- nił Leon Schiller we wspomnianym ar- tykule przypominając związki histo- ryczne opery z prądami umysłowymi i ewolucje idei. Oceniali to Teofil Gautier, E. A. Hoffmann; u nas Mie- kiewicz i Wyspiański nadawali dzie- łom swym formę muzycznym podob- ną („Dziady”, „Akropolis” itd.). Oczy- wiście, wartości tych nie rozumiem „reżyserzy”, których określono wy- żej przy pomocy owego powiedzon- ka z kluczem. Schiller podkreśla, że wszystko jest tu jeszcze do zrobienia i pokłada nadzieję w pracach pro- wadzonych przez Państwowy Instytut Sztuki Teatralnej, gdzie zaczynają „od reżyserko - aktorskiej sumien-

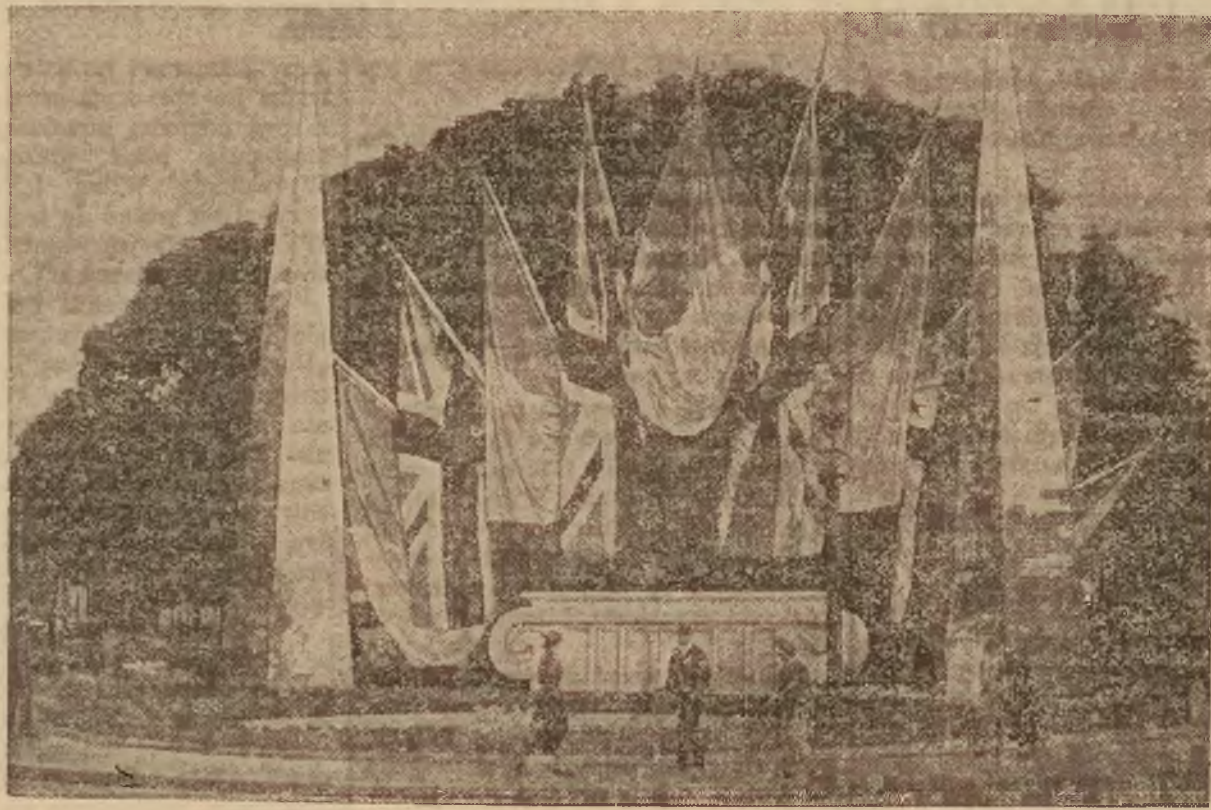
nej analizy tekstów muzycznych oper (powtarzam: nie librett), od wnika- nia we wszystkie subtelności ich kon- strukcji, faktury, szaty harmonicz- nej i instrumentalnej, zrozumienia ich zawartości ideowej i uczuciowej. Na tej podstawie dopiero wolno **kom- ponować** rzetelność sceniczną w stylu danego utworu”.

To jest jedna strona rzeczy, ko- nieczność walki o podniesienie pozio- mu artystycznego opery — ze wzglę- du na operę samą i jej wartości za- łamane przez reżyserów - parla- czy i dyrektorów - „czarne maski”, światu artystycznemu nieznane”. Ale jak się okazuje trzeba walczyć o ope- rę również i wtedy, gdy się jej nie lu- bi, gdy woli się muzykę czystą — trze- ba walczyć ze względu na tę muzykę również! Taka jest bowiem organiza- cja życia muzycznego, że opera właś- nie jest oparciem materialnym dla lu- dzi muzyki i ordonowiczka kultury muzycznej kraju. Bez postawionej na zdrowych podstawach opery — woła Schiller —

„Co stanie się z młodzieżą arty- styczną, która w tej chwili odbywa studia w Państwowym Konserwato- rium i innych uczelniach muzycz- nych w stolicy i poza stolicą? Co sta-

*) W artykule p. t. „Obrona opery” — „Scena Polska” tom I 1938.

Paryż w powodzi flag angielskich

Dekoracja z flag angielskich i francuskich na Polach Elizejskich.

Paryżanie nie mogą narzekać na brak rozrywek i sensacji. Najpierw pogoda płała niezwykle figle, potem był 14 lipca, Tour de France, przyłot Howarda Hughesa i cały szereg wydarzeń mniejszego kalibru, które stopiły się w nastrój oczekiwania angielskiej wizyty królewskiej.

W ciągu ostatnich kilku dni życie Paryżan wytrącone było z normy.

Biada, jeśli ktoś w obecnym okresie ma coś pilnego do załatwienia! Wszędzie zastanie drzwi zamknięte... Nikt nie myśli o pracy, wszyscy się bawią dnem i nocą. Wszędzie chorągwie, dekoracje, obrazy i obrazki, fontanny, misterna oświetlenia, słowem nastroj świąteczny co się zowie!

A wszystko pod znakiem przyjaźni francusko-angielskiej. Kolory angielskie i deseń „Union Jacka” stały się modne we wszystkich dziedzinach, aż do przesyady. W oknach wielkich i małych magazynów widać suknie, ułożone w deseń brytyjskiej chorągwi, na damskich pantofelkach (koniecznie ciemnowiśniowych

lub granatowych!) zamiast kłamy widnieje korona angielska, kapelusze przybrały formy bermyc angielskich gwardzistów, ceny (od dwóch tygodni mocno przesłone) wystawione są we frankach i szylingach, napisy stały się dwujęzyczne, z głośników radiowych i kinowych co kilka godzin biją dźwięki „God save the King”. Sprzedano już setki tysięcy chorągiewek angielskich. W wielu sklepach dodają chorągiewki bezpłatnie do zakupu, przez wyższającego 2 franki (mniej więcej 30 groszy)...

Prasa przepelniona jest artykułami, wspomnieniami, traktatami i telefonami na tematy angielskie. Psychika filo-angielska ogarnęła dosłownie całe społeczeństwo. Nawet „turyści angielscy, którzy ostatnio przybyli do Paryża znacznie liczniej niż zazwyczaj, są teraz inaczej traktowani. Dawniej paryżanie uśmiechali się z lekką ironią, a nawet odrobina niechęci, na widok autokarów, obwozających obywateli brytyjskich po ulicach stolicy. Dzisiaj tłum paryski patrzy na nich z pewnego rodzaju rozrównieniem

i stara się im wszystko ułatwić i uprzyjemnić. Wydaje się, jakby czas cofnął się o 20 lat.

We Francuzach obudziły się silnie zakorzenione, ale ostatnio nieco usłone uczucia anty-niemieckie. Nawet w dziedzinie sportu kłeski i niepowodzenia Niemców sprawiają radość paryżanom. Z nieukrywana przyjemnością przyjęto wiadomość o niepowodzeniu Schmelinga, natomiast z dużym rozczarowaniem spotkało się zwycięstwo niemieckiego kolarza Oberbecka w pierwszym etapie Tour de France. Z westchnieniem ulgi dowiedzieli się później paryżanie o całkowitej klęsce Niemców w dasych etapach lego pasjonującego wyścigu.

Właściciel narożnego „bistro” w następujący sposób zreasumował wrażenia paryskiego tłumu:

— Gdyby chodziło jedynie o sport, byłoby nam obojędne, że Niemcy wygrywają, ale skoro oni sami do wszystkich zwycięzów przywiązują znaczenie polityczne, dobrze się stało, że dostali w skórę... K. F.

15 dolarów z Ameryki..

Na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Wilnie zasiadł niejaki I. Magun, bezrobotny, oskarżony o przestępstwo dewizowe. Magun otrzymał z Ameryki od krewnych 15 dolarów, które, wbrew przepisom ustawy dewizowej, wymienił na t. zw. „czarnej giełdzie”.

Podczas rozprawy sądowej Magun opowiedział smutne dzieje swego życia. Jest bezrobotny. W grudniu ub. r. znalazł się w szczególnie ciężkiej sytuacji. W domu nie było ani okruszyny chleba, głodne dzieci płały, zaś nad nim i rodziną zawisła w do datku groźba eksmisji. Wówczas, było to w sobotę, otrzymał on nagle z Ameryki 15 dolarów. Gdy listonosz przyniósł mu pieniądze dochodziła już godzina trzecia. Banki dewizowe zamknęły już swoje drzwi. Czekając do poniedziałku nie mógł. Udał się więc na ulicę Rudnicką i wymienił pieniądze. Po upływie kilku tygodni zjawił się w jego mieszkaniu kontroler i przestępstwo wyszło na jaw.

Sąd Okręgowy wziął pod uwagę powyższe okoliczności i zastosował do Maguna najdalej posuniętą łagodność, skazując go na miesiąc aresztu z zawieszeniem i na 20 zł. grzywny.

Restauracja „Pod zwariowanym sznycłem”

W Chicago otwarta została najordynalniejsza chyba restauracja pod słońcem. No si ona nazwę restauracji „Pod zwariowanym sznycłem”. W czasie obiadu odbywają się tam występy najgłośniejszych komików amerykańskich. Tancerki podają costails, wino i inne napoje — tańcząc. Kelnerzy usługują, posuwając się w rytmicznym tempie. Portier odprowadza na rękach gości do szatni. Szef garderoby jest jednym z najgłośniejszych „czarodziejów”. Spis potraw wypiewkowany jest co godzinę przez chór śpiewaczek, karł zaś win wyspiewuje gościom tenor. Na stanowisko maitre zaangazowano najpompierzejszego komika z całych St. Zj. W orkiestrze zasiadają sami clowni, grając na niezliczonych instrumentach.

Ogromne powodzenie restauracji „Pod zwariowanym sznycłem” zachęca inne miasta amerykańskie do pójścia w ślady Chicago.

ZART NA STRONIE

W borze

Do boru — zbiegowiska tłumnego a ziononego sosen „świerków i jodeł — rozmaicie się dostajemy. Rowerem, wozem, pieszo wreszcie.

Im częściej może kto w nim przebywać, tym szczęśliwszy się czuje.

Słońce skacze złotymi zajawkami po pnich smukłych drzew. Góra, wierchołka mi od czasu do czasu przetacza się gęstym szum. Pod nogami miękkie, puszyste mech i piach skwierczący na przemian.

A już okrzyk zdziwionej mile radości wyrywa się na widok jeziora — spokojnej, stałowej tafli, okolonej szuwarami, trzcinami i tatarakiem...

W borze nie ma tabliczek ostrzegawczych ani wywieszek „surowo wzbraniających”...

Godziny urzędowania nie są wyznaczone. Cwiarokiem ptaków zachwywać się można już od najwcześniejszego rana, kolor zorzy podziwiać na długo przed świtem, a gwiazdy spadające żegnać przez całą parną noc.

Wchodzimy od dowolnej strony. Od wzgórz, od rowów lub od leszczyn. Żaden woźny nikomu nas nie melduje.

Nie trzeba opłat stemplowych!

Nikomui nie trzeba kłaniać się i przyjmować nie przysięgać. Do nikogo umizgać się.

Wszyscy są równi. Tę zasadę warto ziłstrować małym obrazkiem. Szliśmy pewnego razu między świerkami z pewnym presem licznych organizacji o różnych celach. Wróbel, czy jakiś inny szczygiel, przeleciał beztrosko nad nami, a na jasnym garniturze pana prezesa zostawił, za przeproszeniem, swój bilet wizytowy (szczęście, że krowy nie latają w powietrzu, jak mawiał pan Goldberger).

I prezes z postępuku tego wróbla (czy ja kiegoś innego szczygla) nie wyciągnął żadnych konsekwencji, a ten wróbel (czy jakiś inny szczygiel) nie pociął żadnych konsekwencji. Bo kto go tam znajdzie...

W borze nikt z kwestarską puszką nie czyha.

Najwyżej — ponieważ jest tu nam dobrze i niezależnie — dobrowolnie, z naprawdę własnej a nieprzymuszonej woli, dajemy parę uśmiechów drzewom, błękitom nieba i tafli jeziora. ilden.

W stulecie urodzin hr. Zeppelina

Uważano go za człowieka nienormalnego

Niedawno Niemcy obchodzili stulecie urodzin hr. Zeppelina.

Graf Zeppelin urodził się w Badeni, 8 lipca 1838 r. Od najmłodszych lat przeznaczony do służby w wojsku, otrzymał nominację na oficera już w 20 roku życia.

W roku 1891, jako 53 letni generał, w pełni sił życiowych i w pełni rozkwitu swej kariery wojskowej, nieoczekiwanie z ciężkim sercem zgłasza dymisję i wychodzi z wojska.

Dlaczego tak się stało?

Już od wielu lat graf Zeppelin zajmował się aeronautyką. Traktował to jednak jako zajęcie amatorskie, tak, jak inni traktują zbieranie znaczków pocztowych — na marginesie swojej właściwej pracy, za jaką zawsze uważał pracę w wojsku. Zamiłowanie to jednak było oparte na solidnych studiach i podstawach naukowych. Stopniowo jednak

coraz więcej czasu zaczął poświęcać temu zamiłowaniu i w planach swoich widział aeroplan jako przyszły materiał wojenny, bądź też jako środek lokomocji, ułatwiający stosunki międzynarodowe. Już w roku 1887 król wirtemberski otrzymał od Zeppelina pamiętne pismo, w którym Zeppelin wyraził pogląd, że aeroplan tylko wtedy ma rację bytu jeśli może utrzymać się w powietrzu w ciągu 24 godzin i może unieść odpowiedni ciężar oraz potrzebą do obsługi załogę. Pismo to zostało zapomniane...

A tymczasem Zeppelin opanowuje niepohamowaną wolę dokonania w swojej umiłowanej dziedzinie jakiegoś doniosłego wynalazku. Stopniowo za cel swego życia zaczyna uważać zbudowanie statku powietrznego.

I wtedy zaczyna się nieoczekiwane trudności. Według poglądów panujących w ówczesnym wojsku niemieckim, oficerowi peł-

niącemu tak wysokie i reprezentacyjne funkcje nie wypada wystawać w przedpokojach, biegać w poszukiwaniu materialnego poparcia; nie wypada narażać się na ryzyko przedstawienia publiczności jakiegoś nieokreślonego narażenie wynalazku, który może przecież okazać się nieudany; nie wypada w ubraniu ślusarza ukazywać się publicznie nad jeziorem Badańskim i wypróbować po stokroć swój statek.

Zaczęto mu okazywać rozliczne trudności, zaczęto go wykpiwać w pismach fachowych zaczęto go uważać za człowieka niezupełnie normalnego, opanowanego jakimś szaleństwem. W końcu — odebrano mu kierownictwo dywizji.

Wtedy zdobył się na hohaterską decyzję, zamknął dotychczasowy 53 letni rozdział swego życia i rozpoczął rozdział nowy.

*

Ale trudności nie zmniejszają się bynajmniej. Nie dosyć jest przecież wypróbować wynalazek. Trzeba jeszcze dla niego uzyskać aprobatę władz — jeśli ma on spełniać swoją rolę.

Prawie 60 letni mężczyzna, dymisjonowany generał, kładzie uniform i udaje się do pałacu cesarskiego na przyjęcie noworoczne. W białej sali zebrani są generałowie. Graf Zeppelin występuje naprzód i zwraca się do cesarza.

— Proszę — powiada — o wydelegowanie komisji, która by oceniła mój statek powietrzny.

Chwile mijają w napięciu. Co powie cesarz? Czy odpowie negatywnie?

— Kogo chciałby pan widzieć na czele komisji?

Von Helmholtza.

— Jakto? On jest przecież przeciwnikiem obrony powietrznej!

— Właśnie dlatego!

W skromnym ciemnym tużurku, jak student, który staje przed profesorem po ocenę swojej pracy, oczekuje Zeppelin w parę tygodni później przed drzwiami pokoju, gdzie zebrali się komisja dla oceny jego wynalazku. Helmholtz waha się wyrazić swoją opinię; widzi, że, pomimo pewnych niedociągnięć, wielka idea tkwi w tych wzorach i modelach. Zostaje jednak przejęty przez większość komisji. Radzi więc Zeppelinowi dokonać jeszcze jednej próby i obiecuje mu jeszcze raz omówić całą sprawę z członkami komisji. Ale pech prześladowa

nie się z młodymi kompozytorami, dyrygentami, śpiewakami i instrumentalistami? Gdzie znajdą ujęcie dla swej twórczości, gdzie warsztat pracy, gdy przestanie istnieć największy i najważniejszy i swym upadkiem za hamuje na długie lata życie muzyczne w całej Polsce? Już teraz podobno w zastraszający sposób zmalała podaż zdolnych i dostatecznie kwalifikujących posiadających wokalistów i instrumentalistów. Młodzi kompozytorzy polscy nie marzą już o pisaniu oper i dramatów muzycznych, wiedzą bowiem, że utwory ich nigdy nie przemówią ze scen polskich — a mamy ich na cały kraj nasz dwie zaledwie. Niepotrzebnymi wrychle okazały się pedagogzy, nauczyciele teorii i techniki muzycznej, muzykolodzy. — niepotrzebnymi wszystkie uczelnie muzyczne, niepotrzebnymi szkoły choreograficzne i stowarzyszenia śpiew chóralny pielęgnujące — nie będziemy się już potrzebowali martwić, że większość oper polskich nie została wydana a te które wydano, od dawna uległy wyczerpaniu; nikomu już ta lekatura, pełna zresztą okropnych błędów, na nie się nie przyda. Ktokolwiek zna polską rzeczywistość teatralną i muzyczną, przyznać musi, że obawy te nie są przesadne. Uczą nas

bowiem dzieje kultury naszej, że świetnie się bawimy w złych teatrach i delectujemy się podłą muzyką, a najlepiej czujemy się bez teatrów i bez muzyki!

Takie to jeremiady wygłosił na zgromadzeniu publicznym zwołanym przez ZASP ku obronie opery pół roku temu najznakomitszy z żyjących człowiek w Polsce. — Dziś to samo powtarza najgłośniejszy (nie zawsze z najlepszej strony) śpiewak operowy polski — Jan Kiepura. Komunikaty PAT-a prześladowane są co raz to nowymi wypowiedziami tenora na temat opery warszawskiej. Jeśli to nie jest tylko bardzo zły przykład reklamowy mający na celu przytłumienie surowych sądów o Kiepurze polskiej krytyki muzycznej (która jest jeszcze bardzo dlań łagodna w porównaniu z taką np. krytyką angielską), jeśli Kiepura istotnie potrafi namówić wielkich dyrygentów, że by przybyli do Polski, podciągnąć na swoje chóry i orkiestry, no to istotnie ten czyn „chłopaka z Sosnowca” za pisze się w kronikach trwalej niż na wet „zbiorowe wydanie mów, przemówień i wywiadów tenora — myśliciele”, o które apeluje „Radca Stron” w doskonałym felietonie „Ty godnika Ilustrowanego”. jlm.

Zaginiecie żaglowca niemieckiego

Należący do linii Hamburg—Ameryka żaglowiec „Admiral Karpfanger” zaginął bez śladu. Ostatni raz widziano go w dniu 8 lutego r.b., gdy opuszczał port w Gernain udając się do Anglii. Poszukiwania zaginionego żaglowca trwają. Na zdjęciu żaglowiec „Admiral Karpfanger”.

Hofmoki-Ostrowski contra Kieपुरa

Jak donosi agencja Kabel, Sąd Grodzki oddział XII w Warszawie nazaczył rozprawę przeciwko Janowi Kiepurze, oskarżonemu przez adw. Hofmoki-Ostrowskiego o obrazę stanu adwokackiego — na 12 sierpnia br. Sprawa będzie się w lokalu przy ul. Trębackiej 1. W związku

z tym napotkano na trudność w doręczeniu wezwania Kiepurze, który w międzyczasie wymeldował się już z Hotelu Europejskiego. Wezwanie ma być przesłane do Krynicy, dokąd Kieपुरa miał wyjechać.

Zeppelin. Helmholtz umiera nagle. Zeppelin idzie za jego trumną i zdaje mu się, że to jego idea schodzi z nim razem do grobu.

Nie zamazuje się jednak pomimo orzeczenia komisji, a następnie urzędu patentowego, że jego wynalazek nadaje się raczej do działu zabawek i sportu do poważnego traktowania jako sterowiec wojenny.

Zeppelin zaciska zęby, stawia wszystko na jedną kartę. Wyzbywa się całego swego majątku, przy pomocy paru zaprzyjaźnionych osób buduje halę w Manzell, gdzie tam 2 lipca 1900 roku i odbywa pierwszy próbny lot na swoim statku powietrznym. Uda mu się utrzymać w powietrzu 20 minut, ale statek rozbija się przy lądowaniu o pał.

Skąd wziąć pieniędzy na nowy? Na daremnych poszukiwaniach upływają trzy i cztery lata. Wreszcie Zeppelin decyduje się jeszcze raz zwrócić do cesarza.

Ale przy przymusowym lądowaniu wiatr łmie nowozbudowany statek. Przeciwnicy znów triumfują. Zeppelin jednak już teraz nie zraża się. Cudem zdobywa pieniądze, on-

hrabia, którego rodzice posiadali niegdyś za mek rodowy, decyduje się zamieszkać w małym mieszkaniu, sprzedaje konie, powóz, znosi drwiny i upokorzenia tłumy, ale za to buduje jeszcze jeden statek i jeszcze jeden.

Wreszcie w roku 1906 odbywa się pierwszy lot całkowicie udany. Sterowiec Zeppelina płynie w powietrzu z szybkością 30 mil na godzinę. W rok później osiąga już szybkość 36 mil. W latach następnych 70 letni starzec coraz ulepsza swój wynalazek. Teraz ma już pomoc społeczeństwa. Nareszcie uwierzono w wielkość jego wynalazku i oceniono go w sposób na jaki zasłużył.

*

Znaczenie wynalazku Zeppelina okazało się w pełni dopiero podczas wielkiej wojny, kiedy to Niemcy posiadali większą niż inną państwa liczbę niebezpiecznych dla ich przeciwników szytych sterowców.

Umierając w roku 1917, prawie 80 letni starzec miał jednak to szczęście, które nie sądził jest wszystkim wynalazcom, że w dniu triumfu i uznania dzieła swego życia.

Przechadzka ogórkowo-żniwiarska

Nie ma obecnie na wsł spraw bardziej aktualnych nad ogórki i żniwa. To też ruszyłem „w ta pora” na wioski i pola, celem zebrania możliwie obfitego plonu (choć, jak piaszek — nie siałem ani orałem) mej hultajskiej przechadzki.

NIEDZIELA 17 BM.

W każdej niemal wsi jest już przeciętnie cztery rowery, to też młodzież zbiera się zaraz po śniadaniu w umówionym miejscu, następnie dzieli się na dwie równe grupki, które rozchodzą się na przeciwległe końce wsi, zabierając ze sobą po dwa rowery do wyścigów. Bieg kolarski odbywa się w ten sposób, że „zawodnicy” (kolejno wszyscy) ruszają do mety na dany sygnał (zazwyczaj gwizdek). Metą jest połowa ulicy w wiosce, gdzie dyżuruje „komisja sędziowska” (w asyście wszystkich mieszkańców), która zwycięzcom biegów kolarskich oznacza punkty (papierosy kupuje grupa przegranych).

Biegi takie trwają przeważnie 2 godziny i obfitują w różne momenty wesołe, o ile nie przejechano na śmierć jakiegoś prosiaka czy kurczaka.

Po zawodach panuje dziwna pustka w wiosce. Ożywienie następuje dopiero po obiedzie.

O CZYM MÓWI WIEŚ...

— Patrzał ja na przygórku żyła swego i myśla zacząć żniwa pośle niedzieli.

— Widomo co zaczniesz, w ponie. dzialek to nie godzisz się zaczynać, a co już we wtorek, to chibie cała wioska ruszy z sierpem. Tyło co ten kowal marudnie ostrzy te sierpy, a płała dla tego okurata bierzy.

— Czemuż jemu nie brać, kiedy nam musowo trzeba. Toż on tak i mówi, co to i jego żniwa. W zimie tyło co konia podkują, a latem dla tego szmat czego jest do roboty, bo to i brony i plugi i koły i wszystko co.

— Żniwa to żniwa, ale nie kuźdy ma z kim żońć, a robotnika pokond co należ trudno, bo to i jagody jeszcze nie kończyli się w lesie, do tego kuźdy sam śpieszy swoje schwyć z pola.

— Of powiedzić kumie, czemu to w żniwa nikt nie pokazuje się nawet we wsi. Zebrak, i ten nie zaglondnie teraz do nas.

— Czemu, widomo czemu — kab nie zachencano ich do roboty, bo drugi raz takie zdrowe przychodzi, co drzewa z korzeniem wyrwać mogo.

— A ja myślę, co im zabroniono chodzić w żniwa po wsiach.

— Co ty pleciesz, kto im zabroni, on idzie sobie kiedy chce, a do tego zebrak ani gazety nie czyta, ani radia nie słucha, ani listów nie otrzymuje, to jak on dowie się, co jemu wolno ci nie wolno. O, sekwestратор, to prawda co tym zebroniom w żniwa podatki ściągować. Choć tyle mamy spoczynku od nich.

— A i oni majon wakacje, gdziekolwiek na dacz siedzą i rybka łowio.

— Widomo co tak, tyło my ni mamy czasu na siedzenie.

— A ja im nie zajdruje. Ciongiem chodzić do kogo i opisywać żywioła ci co drugie, to lepiej już żyto żońć. A to płaczo, co szkoda parsuika, a bywa drugi raz co i wyłajo. Choć to kiepsko potem przychozi się za to, ale drugi raz łapiesz się po łach z goroncości choć sam żałujesz się po łach, to zawsze jeden drugiego podtrzymuje. Choć to sotyś liczy się swój człowiek, ale jak dorwał się do kazonnej służby, to za to trzyma kab chleba nie stracił.

— I nie dziwota, A ty byłbyś lepszy?

— I sam ni wiem.

— A widzisz, bracie, tak ni gadaj na drugiego.

— Na jesieni bendo wybory do rady gromadzkiej; to i nowego sotyśa wybioro.

— Nie już na dziewonty rok tego samego zostawio? Prendko ten marytury chiałby, a gdzież tu dla wszystkich nabierzesz się. Pastuch wo, i ten bracie chce marytury.

— Prawda sonyś mówi. Licho wie co terazniejszo poro zrobiło się z ludźmi. Pracować nikomu ni chce się, tyło damo wie chleb jeść. Choćbyś te pastuchi. Spio scbie w polu a żywioła idzie gdzie tyło chce w szkoda.

— Dlatego teraz i umawiają się nie. które z pastuchem, co znaczy się za szkoda jemu potranca się.

— Potranca się, to potranca się, ale patrzaj wo, pastuch Grzejków chciał powieść się za ta potranca! To zauważyli drugie i byli oderżnieszysz potronek. Mówili, co już dobratko był pocerniawszy. Ot i widzicie jaki świat teraz.

— A niechby się był powiesiwszy. Jednego hultaja mniej byłoby na świecie.

— To racja, no ale dlatego, jak nie rełowac człowieka kiedy widzisz co wieś za się.

Otwarcie Targów Futrzarskich w Wilnie

Wczoraj o godz. 11 w Izbie Przemysłowo-Handlowej w Wilnie odbyło się otwarcie IV Międzynarodowych Targów Futrzarskich. Dyrektor Izby Przemysłowo-Handlowej inż. Barański powitał wiceministra przem. i handlu dra Adama Rosego, naczelnika Molendę i kierownika Brzozowskiego z Min. P. i H., przedstawicieli miejscowych władz i zaproszonych gości.

Następnie prezes T-wa Międzynarodowych Targów i Aukcyj Futrzarskich w Wilnie inż. Kawenoki wygłosił przemówienie inauguracyjne. Tegoroczne Targi zorganizowała już sama branża futrzarska, podczas gdy dotychczas zajmowała

się tym Izba Przem.-Handlowa w Wilnie. Wiceminister Rose podkreślił, że Wilno jest predystynowane do tego, aby stać się dużym ośrodkiem futrzarskim. Wiceminister wyraził zadowolenie, że organizacja Targów przeszła w ręce inicjatywy prywatnej, która jest głównym czynnikiem rozwoju gospodarczego kraju oraz życzył odbycia przyszłorocznych Targów we własnym gmachu.

Ponadto przemówienia powitalne wygłosili: w imieniu wojewody naczelnik Haydukiewicz, w imieniu masła prezydent Nagurski i w imieniu Izby Rzemieślniczej dyr. Niemiec.

Po uroczystym otwarciu Targów, go-

ście udali się do szkoły technicznej, gdzie odbywają się właściwie Targi. Podczas Targów odbędą się Aukcje Futrzarskie.

Odroły pomiędzy firmami krajowymi na poprzednich Targach wynosiły: 1) na Ogólnokrajowych Targach zorganizowanych jeszcze w ramach Targów Północnych — zł 474 tys., 2) na Pierwszych Międzynarodowych Targach Futrzarskich — ponad 1 milion zł, 3) na Drugich Międzynarodowych Targach Futrz. — 2 i pół mil. zł, 4) na Trzecich Międzyn. Targach Futrz. — prawie 4 i pół mil. zł. Firmy zagraniczne zakupiły towaru na poszczególne Targach za: 1) prawie 1 mil. zł, 2) prawie 1,5 mil. zł, 3) ponad 1 mil. zł, 4) za 678 tys. zł.

W związku z otwarciem Targów wicepremier Kwaśkowsk i nadesłał depezę gratulacyjną.

W godzinach południowych zarząd T-wa Targów podejmował wiceministra Rosego, zaproszonych gości, udziałowców i uczestników Targów śniadaniem w Hotelu Georges'a.

O godz. 16.08 wiceminister Rose odejechał do Warszawy.

Min. Kościatkowski na inspekcji w Nowogródzczyźnie

W dniu 20 bm., w godzinach rannych minister opieki społecznej Kościatkowski w towarzystwie wicedyrektora Funduszu Pracy Paczyński

go wyjechał z Wilna do województwa nowogródzkiego w celach inspekcyjnych.

Muzeum pamiątek po Marszałku Piłsudskim na Roszie

Na ostatnim posiedzeniu Magistratu zapadła uchwała rozpoczęcia robót przy budowie domu murowanego na Roszie, położonego tuż koło mauzoleum z Sercem Marszałka. W domu tym mieścić się obecnie warte wojskowa, pełniąc służbę przy mauzoleum oraz przechowywane są wieńce, składane w hołdzie Sercu Komendanta.

Po przebudowie tego domu umieszczone zostanie w nim muzeum pamiątek po Marszałku Piłsudskim.

7 wycieczek harcerskich w Wilnie

Wczoraj do Wilna przybyło 7 wycieczek harcerskich z Warszawy, Lwowa i innych miast. Harcerze po zwiedzeniu miasta, udadzą się na obozy letnie, urządzone w woj. wileńskim.

Dotychczas w obozach znajduje się już z 444 tys harcerzy z całej Polski.

2447 emigrantów

Pod opieką Syndykatu Emigracyjnego wyjechało w czerwcu rb.:

do Stanów Zjedn. Am. Półn.	215 osób
„ Kanady	273 „
„ Ameryki Połudn.	1389 „
„ innych krajów zamorsk.	92 „
„ krajów europejskich	478 „
razem	2447 osób

II Urząd Skarbowy w nowym lokalu

W dniu 29 bm. II Urząd Skarbowy przeprowadza się z dotychczasowego lokalu przy ul. Bazylińskiej 4 do nowego lokalu przy ul. Królewskiej 9 róg św. Anny 1.

29 bm. w nowym lokalu czynne będą tylko kasy, a 30 lipca rb. już cały urząd rozpoczyna normalne urzędowanie.

— Widomo, ale bywa drugi raz co taki szczeniuk maliruji i fokusy urzondza. Inna grupa „politykowała”.

— Patrzał wo, bracie, jakie dzisiejszo poro różne panstwy gościny wyprawujo. Choćby na przykład Francja królu angielskiemu. To ni to, bracie, co w naszym stanie, postawisz gościny ciwartok i parę śledzi i on kontent z ciebie coś fajna gościna wyprawił, a u tych, tak bracie sam najlepszy piropo, wino, flakiery (likiery), a parady jakie. I gościna w droga dajo, różne dywany i tak dajcie.

— A potem też tak bijon się jak i my. Kiedyż Niemiec i Austriak wojował z Italio, co Boże strzeż, a terazniejszo poro leż wielka gościna wyprawił Musalini Hitleru.

— Poczekaj, wezmo się jeszcze i oni kiedy za czuby. My stare może tego nie dożyjemy, ale dzieci nasze...

— Lepiej aby i oni tego nie dożyli.

— Widomo co lepiej; ale ciś to od nas ci od nich bendzi zależała wojna?

— Widomo co nie.

Zgola inne tematy poruszały kobiety. — Bieda z tymi ogórkami w tym roku, a toż susz teka, co podlewać było trudno.

— Myśli kuma co drogie bendo? U ludziów najdo się. Grunty przy dolech majo to tam i rodzi się.

— A i nasze już kwitno. Tyło co dużo kwiatu pustego jest.

— To u was pokond co kwitno a u Jurki Szuhalskiego już dobratko ogórkaso. Widziała ja dacznikom już sprzedają.

— Czemuż to u niej tak ranio?

— A bo widzi — ona samo wczesno wiosno była poszcziwszy, a potem nakrywała gazetami na noc, co by znaczy sie mroz nie chwycił, do tego posyp-

50 tys. rolników w obliczu klęski głodowej Pomoc siewna i pożyczkowa

Na terenie powiatów woj. wileńskiego w obliczu klęski głodowej znalazło się ponad 50 tys. osób, jako poszkodowanych wskutek ostatnich burz i huraganów.

W związku z tym wśród poszkodowanych rolników powołano sekcje, które opracowały memoriały do odnośnych

władz z prośbą o udzielenie pomocy siewnej i pożyczek na odbudowę gospodarstw.

Jednocześnie poszkodowani rolnicy opracowali zbiorową prośbę do powojewodzie wileńskiego. Prośba ta zostanie w tych dniach wręczona przez specjalną delegację rolniczą.

Przed procesem o nadużycia w Inspektoracie Szkolnym w Lidzie

Latem ub. roku głośnym echem odbiła się afera w Inspektoracie Szkolnym w Lidzie. Wykryto wówczas nadużycia i malwersacje pieniężne. Jak stwierdzono nadużyć tych dopuścił się Jan Bułkiewicz, sekretarz inspektoratu.

Akt oskarżenia zarzuca J. Bułkiewiczowi działanie na szkodę inspektora szkolnego w Lidzie przez przywłaszczenie różnych kwot a m. in. pieniędzy, prze-

znaczonych na budowę szkół powsz.

Na rozprawę, która niebawem znajdzie się na wokandy sądu lidzkiego, wzwano około 20 świadków, a wśród nich i inspektora szkolnego Kozłowskiego.

Zapowiedź procesu w Lidzie wzbudziła wielkie zainteresowanie, gdyż osoba Bułkiewicza w Lidzie i okolicy była powszechnie znana.

Skoczył z wysokości kilku metrów i... odroczył proces

Wczoraj w wileńskim Sądzie Okręgowym wyznaczona była do rozpoznania sprawa znanego włamywacza Kleofasa Hermanowicza, który na początku wiosny rb. wraz z Bolesławem Wolejszą i Bolesławem Wisniewskim, przedostali się do mieszkania popularnego w Wilnie właściciela piekarni tureckich Muchameda Wajsowa i wykradli stamtąd kilka futer, wartości 4 tys. złotych.

Polleja śledcza stanęła wówczas na wysokości zadania. Sprawy kradzieżowe zostały ujawnieni, futra odnalezione i zwrócone poszkodowanemu. Wczoraj Kleofas Hermanowicz z resztą „towarzystwa” miał stanąć przed Sądem Okręgowym w Wilnie. Jedno-

ześnie miała się odbyć przeciwko wymienionym rozprawa o włamanie do spółdzielni „Społem” na zaskutku Rossa, podczas którego został ciężko poraniony stróż nocny.

Kiedy rano wyprowadzono więźniów z celi na Łukiszkaach nastąpił nieoczekiwany wypadek. Kleofas Hermanowicz niespodziewanie przesadził poręcz klatki schodowej pierwszego kondygnacji i spadł na posadzkę z wysokości kilku metrów, doznając ogólnych obrażeń ciała.

Hermanowicza przewieziono do szpitala więziennego. Sprawa przeciwko niemu i innym została odroczone.

Kiedy stosujemy wodną ondulację?

Wówczas tylko, gdy włosy są z natury lub po przeprowadzeniu trwałej ondulacji faliste. Aby jednak ondulację dłuższą zachować, należy myć włosy środkami niealkalicznymi; lepiej się wtedy układać i uzyskuje naturalną elastyczność. Stosując zatem

BEZ MYDŁA Szampon Czarna główka

Badania naukowe Zakładu Etnograficznego UJP

Kontynuując zaczęte w ub. roku prace zbierania materiałów etnograficznych w zakresie kultury materialnej, społecznej i duchowej z terenów powiatów kolskiego, sieradzkiego i łęczyckiego, zakład etnograficzny Uniwersytetu J. Piłsudskiego w Warszawie przy pomocy finansowej Funduszu Kultury Narodowej, wysłał w teren 4 osoby dla prowadzenia dalszych badań.

Młodzi etnografowie objeżdżają wsie, rejestrując pieśni ludowe, obrzędy doroczne, łożonarodzeniowe, wielkanocne itd., stroje, zwyczaje i obyczaje, opracowując formy budownictwa, gospodarki i przemysłu ludowego, w pracach swoich uwzględniając szczególnie zmiany jakie zaszły w kulturze wiejskiej na przestrzeni 19 stulecia. Objazdy te obliczone są na 1—3 miesiące.

Poza tym jeszcze dwie osoby z Zakładu Etnografii wyjechały na podjazd woj. wileńskiego, nowogródzkiego i Podlasia dla zbierania materiałów, dotyczących przeobrażeń w kulturze szlachty zagrodowej.

Monografia o Litwie w języku niemieckim

W. Jungfer, profesor historii gospodarczej na Uniwersytecie im. Witolda Wielkiego w Kownie, opracował obszerne 2-tomową monografię o Litwie. Tom I — „Litauen Anflitz eines Volkes” (325 str.) w najbliższych dniach ukazać się ma w druku. Opracowana w nim jest w sposób obrazowy i syntetyczny historia kultury litewskiej i folklor i historia literatury (do najnowszych czasów). Książka za wiera dużo interesujących materiałów dla każdego, kto chce zaznajomić się z rozwojem kultury litewskiej i jej stanem posiadania. Tom drugi poświęcony będzie zagadnieniom ekonomicznym.

Przewodnik po Wilnie w języku litewskim. W opracowaniu J. W. Narbuta. Opisuje ciekawie do zwiedzenia obiekty, jak kościoły, gmachy, góry, cmentarze. Przewodnik zaopatrzony jest w plan m. Wilna oraz litewskie i rosyjskie spisy ulic, które opracowała komisja historyków i profesorów pod przewodnictwem prof. M. Birzyski. (XX Amizus Nr 159).

J. C.

Kupując czekoladę mleczną lub deserową

ATRI

firmy **A. PIASECKI S. A.**

znajdzie konsument w każdej tabliczce kartkę z objaśnieniem, jak może otrzymać powieść

P. A. Ossendowkiego „Pierścień z krwawnikiem”

— Tak przynies — czywali się szepem.

Przynieśli święconej wody i skropili nią wokół domu.

— Widzisz stara, musi nasz dom hreszny, kiedy tak stało się. A ty zawsze ich wołałaś to i masz teraz.

— Nie bresz, ty stary czorcie.

— A widzisz, znowu czortów wspominasz.

— No już nie benda, tyło kab tych jakości z chaty wypendzić.

— Bo mnie to już nie wypendzisz.

Gawęda gospodarza z żoną rozbudziła podrywanych. Zdjęli oni raski, a widać puski w chacie (za oknem wszyscy przykuęgli) wyszli na podwórze.

Niektórzy z sąsiadów poczęli uciekać. Tylko gospodarz odezwał się drzącym głosem:

— Panowie, ci wy ludzie ci czercie? Jakto, odezwałeś się turyści?

— A no, my widzieliśmy u was na ran-ku inne twarze!

— Dopiero teraz wszystko się wyjaśniło. Nic więc dziwnego, że wypadek ten wywołał w całej okolicy duże poruszenie.

PONIEDZIAŁEK.

Idąc wciąż na przód spostrzegłem w pewnej wsi gospodarzy, którzy pędzłem gładzili... konie.

Co u licha, pomyślałem sobie, czyż by malowanie koni? Wszak nie było takiego zarządzenia.

Okazało się jednak, że konie te smarowano specjalnym płynem przed muhami i bękami leśnymi.

W innym zaś miejscu natrafiłem na formalną bójkę, spowodowaną przez...

krowi ogon.

A było to tak.

St. S. we wsi T. hodował cielaka i pewnego dnia stało się małe nieszczeście — pies odgryzł cielakowi ogon.

Nie przeszkadzało to jednak w hodowli i po kilku latach z cielaka wyrosła duża krowa, którą S. chciał sprzedać, gdyż mało dawała mleka.

Ale jakże ją sprzedać kiedyż ona bez ogona? — głowił się S.

Znalazła się jednak rada. S. kupił w rzeźni ogon i przypiął go na ten raz swojej krowie, słowem — udało się na targu oszukać.

Kiedy jednak ogon ten w drodze z targu odpadł, sprawa oszustwa wyszła na jaw.

Złożono odpowiedni meldunek na posterunku, a niezależnie od tego zaprowadzono krowę do poprzedniego jej właściciela i tam właśnie wszczęło na tym tle ową bójkę, która miała „przyjemność” widzieć i słyszeć.

Na szczęście lunął deszcz i zlikwidował bójkę. Sprawa ta znalazła się jednak w Sądzie Grodzkim i budzi w całej okolicy duże zainteresowanie.

Minał wreszcie poniedziałek, ostatni dzień przed żniwami.

WE WTOREK.

Szli już żęncy w pole z sierpem na ramieniu; będzie nowy chleb w stodole ku wszystkich zadowoleniu.

Tylko że chłodno jakoś na świecie teraz. PIM pociesza nas jednak, że wkrótce będzie słonecznie i ciepło.

Jemu więc wierzymy i z werwą stawiamy snopy w polu.

A że kłosa w nich są dorodne — wracałem więc z przechadzki, pogwizdując sobie na swojską nutę.

Jan Hopko

KRONIKA

LIPIEC
21
Czwartek

Dziś: Wiktora M.
Jutro: Marii Magdaleny

Wschód słońca — g. 3 m. 11
Zachód słońca — g. 7 m. 39

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologii USB
w Wilnie z dn. 20. VII. 1938 r.
Ciśnienie 760
Temperatura średnia + 16
Temperatura najwyższa + 18
Temperatura najniższa + 12
Opad —
Wiatr: północny
Tendencja barom.: bez zmian
Uwaga: pochmurno

NOWOGRODZKA

— Do kupy. Oddział Wileńskiej Izby Rolniczej w Nowogrodzie, Wojew. Tow. Org. i Kółek Rolniczych oraz Związek Młodej Wsi wojew. nowogrodzkiego — przeniosły się do wspólnego domu przy ul. Kościelnej 69, gdzie się mieściły dotychczas kursy prywatne „Oświata”. Do tego domu przeniesiona została również i biblioteka ZMW.

Towarzystwo „Oświata” zajęło lokal przy ul. Piłsudskiego (po Wojew. Kom. PP).

— Wspaniałomyślność cudzym kosz. — Nawiązując do naszej notatki z dn. 16 bm. „Teatr i wspaniałomyślność”, o tym, że wiceburmistrz Buniewicz, skłaniał dzierżawcę kina do obniżenia opłaty za salę z 80 do 25 zł i wobec odmowy pokrył różnicę z własnych funduszy,

dowiadujemy się, że relacja ta nie zupełnie odpowiada rzeczywistości, bowiem należność ta urugulowana została jednakże kosztem dzierżawy kina.

— W sprawie rynku. Wydział Powiatowy na posiedzeniu swym z dn. 7 bm. zatwierdził uchwałę Rady Miejskiej w sprawie przeniesienia postępu furmanek z rynku za miasto, co tressz było do przewidzenia. Rynek ten przeniesiony został jeszcze przed aprobatą.

NIEŚWIESKA

— Dzień inwalidów. Na uroczystość poświęcenia sztandaru Zw. Inwalidów, ufundowanego za sumę około 2000 zł zebranych wyłącznie z dobrowolnych ofiar członków, przybyło ponad 300 inwalidów, wdów i sierot do Nieświeża. Wspaniały ten „Dzień Inwalidów” zaszczylił swoją obecnością przedstawicieli władz cywilnych, delegację inwalidów z kilku sąsiednich powiatów, kierownicy instytucji i zrzeszeń społecznych. Po na bożniście odbyła się defilada wojska i inwalidów przy dźwiękach ułańskiej orkiestry, a następnie dokonano przed pomnikiem Powstańców Nieświeskich na rynku o bok Ratusza wbijania pamiątkowych gwóźdź do drzewca sztandaru. Z kolei wszyscy inwalidzi oraz zaproszeni goście udali się do Ratusza gdzie po wysłuchaniu uroczystego apelu rozpoczęło obrady. Sprawozdanie z działalności złożył kierownik Koła Inwalidów Jański Stefan

Udział inwalidów pow. nieświeskiego w pracy społecznej i samorządowej stanowiąc

powinien przykład do naśladowania wszystkim zreszczeniem b. wojskowych i organizm młodzieżowym. Następnie przez akłmację powołany nowy Zarząd w następującej składzie: przewodniczący — Pogonowski Jan, wiceprezes — Leonard Grochulski, skarbnik — Adam Miarskowski, sekretarz — por. ss. Cholewicki Rudolf. W końcowej części obrad wyrażono jednomyślnie serdeczne iwa lidzkie podziękowanie b. prezesowi Jańskiemu Stefanowi, odchodzącemu z rozkazu Okręgu na stanowisko prezesa do Lidy. Inwalidzi w ostatnich słowach pożegnania wyrażali się o swym przełożonym p. Jańskim jako o najlepszym ojcu, opiekunie i szermierzu idei inwalidów polskich, domagając się jego pozostawienia w Nieświeżu. Prezes Jański w czasie swego pobytu w Nieświeżu zorganizował w Związku życie braterskiej przyjaźni, opartej na wzajemnej pomocy koleżeńkiej, dopomógł działwie inwalidzkiej do wstąpienia do szkół średnich i zawodowych, zaopatrzył komórki gimnastyczne w czasopisma i biblioteczki, zrealizował piękny czyn ufundowania własnego sztandaru. Wdzięczność i miłość do odchodzącego prezesa Jańskiego przejawiały się w sercach inwalidów, wdów i sierot na długie, długie lata.

W godzinach popołudniowych odbył się w świetlicy żołnierskiej dla inwalidów wspólny obiad, po którym kino wojskowe pod zarządem por. Motykiewicza wyświetliło dla wszystkich inwalidów bezpłatnie film. Wieczorem odbyła się koleżeńka wieczornica w salach ratusza.

— W CZASIE OSTATNIEJ BURZY PIORUNY wznęciły na terenie pow. nieświeskiego szereg pożarów, które zniszczyły doszczętnie kilkanaście budynków mieszkalnych oraz kilkadziesiąt zabudowań gospodarczych. W ogniu zginęło wiele bydła i nierogaczyni. Akcją pomocy pogorzelcom organizują gminne i gromadzkie komitety. W niektórych okolicach

podczas burzy spadł grad niszcząc zboża, wazywa i sady. W okresie bieżącego lata pioruny w powiecie zabiły około 20 osób i tyleż ciężko raziły. Najstarsi ludzie nie pamiętają tak ogromnej ilości wypadków śmiertelnych w ludziach i zwierzętach oraz pożarów, spowodowanych przez pioruny.

LIDZKA

— Propaganda sportu strzeleckiego. Propaganda sportu strzeleckiego w Lidzie i powiecie prowadzona była w okresie pięciu tygodni. W ciągu tego czasu w strzelaniu wzięło udział ponad 1400 osób. Niezależnie od tego 13 osób uzyskało odznaki strzeleckie.

— Urlop lekarza powiatowego. Lekarz Powiatowy w Lidzie Dr Witold Stasiewicz rozpoczął od 18 b.m. jedynomiesieczny urlop wypoczynkowy. W czasie trwania urlopu lekarza powiatowego zastępuje w Lidzie Dr Bernard Sawicki lekarz miejski.

— Pocztą w hotelu? Budowa gmachu pocztowego w Lidzie posuwa się żółwim krokiem. Władze pocztowe starają się przyspieszyć wszelkimi siłami termin przeniesienia urzędu do nowego gmachu, gdyż ze względu na stały rozwój gospodarczy i handlowy miasta, poczta zmuszona jest zwiększyć pomieszczenie.

Jeśli budowa gmachu przewlecze się, Urząd Pocztowy zmuszony będzie szukać pomieszczenia prowizorycznego i iść w ślady poczty nr 2 w Wilnie, która przeniosła niektóre działy do hotelu. Zdaje się, że ten sam los czeka i pocztę w Lidzie.

— Utonięcie. W pobliżu wsi Bokinicz, pińskiego powiatu, utonęła podczas kąpeli młoda dziewczyna z wsi Luba Michalewicz 23 lat.

OSZMIAŃSKA

— Liczba zasianych ha. W powiecie oszmiańskim powierzchnia zasiewów w gospodarstwach powyżej 50 ha ogólnego obszaru wynosi 10,747 ha, poniżej zaś — 97,488 ha. Z obszaru ogólnego obszar: pszenicą 1,235 ha, żytem 31,147 ha, jęczmieniem 8,108 ha, owsem 21,419 ha, gryką 2,960 ha oraz roślinami strączkowymi, pastewnymi i okopowymi 46,329 ha.

POLESKA

— Trzy nowe szkoły. Przy udziale przed stawicieli władz i miejscowej ludności dokonano poświęcenia kamieni węgielnych 3 szkół Pomników Marszałka Józefa Piłsudskiego.

Dnia 10 lipca we wsi Łobcza pow. łuniniecki ks. Wańkowicz proboszcz parafii rzymsko-kat. w Łuninie dokonał poświęcenia kamienia węgielnego pomnika 3 klasowej Szkoły Powszechnej w obecności starosty powiatowego Kazimierza Weese inspektora szkolnego p. Bandurskiego, dyr. gimn. w Łuninie Władysława Lipskiego oraz licznie zebranej ludności wiejskiej.

Podobna uroczystość odbyła się w dniu 16 lipca. Poświęcone zostały kamienie węgielne pomników Szkół Marszałka Józefa Piłsudskiego we wsi Srebrnica i Białe Jezioro.

Wszystkie trzy pomniki - szkoły zostaną uruchomione z nowym rokiem szkolnym 1939.

HOTEL „ST. GEORGES”
W WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach

Tabela loterii

2 dzień ciągnięcia 2-iej klasy 42 Loterii Państwowej

I i II ciągnięcie Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 5.000 zł. padła na nr. 85064.

15.000 zł.: 29827

10.000 zł.: 130179 141870

5.000 zł.: 21561 36714 11438

2.000 zł.: 13528 21540 37366

87226 105608

1.000 zł.: 11498 20700 39138

76213 73217 92236 99266 107460

121155 152499

500 zł.: 3569 16142 25607 48523

69702 94492 96520 153864

250 zł.: 1364 12292 14110 20306

22045 20350 26456 28549 27452

28026 32577 36451 44087 46859

54037 54514 56298 57110 60526

65235 70630 77736 81964 83699

85211 85294 92758 93430 94033

102038 102695 108120 120580

121911 129426 131651 130621

136890 140919 143240 146393

151800 151499 157861

Wygrane po 125 zł.

12 116 271 961 1364 35 615 758 951
45 2068 125 791 3218 38 487 813 967
4727 344 36 657 5140 294 428 558
944 58 4095 142 89 283 345 521 765
7053 8045 42 9658 911 937 69 819
599 690 872 10026 172 231 471 587
94 465 717 11011 358 721 827 43 920
12052 303 493 13731 14083 129 624
706 841 9 15046 394 407 544 85 620
16057 139 278 97 311 434 843 17038
46 369 469 695 748 967 18073 92 385
481 616 766 936 19478 786 865
20074 438 532 753 62 21034 65 199
336 42 519 22702 821 23107 394 458
55 226 962 24016 229 613 25054 102
318 468 600 40 84 886 93 242 26521
627 701 840 27046 65 197 260 73 345
944 51 28680 773 947 29896 711 30260
352 31490 642 941 2 32084 438 809 63

33306 679 34114 53 261 353 553
35432 67 774 36079 37109 601 89
810 14 38084 112 39014 491 658 80 32.

40046 134 754 955 41050 277
372 618 42066 652 943 43445 93
777 44430 787 914 45027 170 279
625 46763 47182 462 586 719 822
48043 411 602 935 83 49158 494.
51096 215 52181 320 783 827
923 53252 762 68 969 54948 55247
326 43 694 740 82 949 56169 75
351 63 845 57792 94 59250 58 793
974. 60081 106 84 642 927 61110 51
311 778 888 996 62161 366 631 840
63019 118 372 497 856 64034 150
242 562 751 96.

65738 66026 322 535 68387 541
682 99 69486 660 70403 527 770 802
66 919 71086 141 57 92 281 707
72248 372 73083 208 398 411 829 913
74030 144 55 245 694 57 76 957 75054
374 452 570 618 748 991 76019 103
693 77715 78017 6 252 808 79490 666
828 8 094 924 80100 544 81038 385
86 82377 688 92 703 941 47 83409 57
839 84015 157 331 624 85286 86076
122 244 458 87112 384 702 53 88060
253 81 89050 579 749 826 923 90014
76 552 711 990 90154 312 92483
93408 10 603 94298 677 902 82 95551
633 96175 365 863 962
97005 37 582 92331 330 99270 338
27 73 793 100 478 101 534 770 92
102027 100 103051 109 201 711 99
973 104119 221 309 737 50
105543 744 106937 108404 595
109341 882 110472 617 111050 128
261 860 112066 702 950 1134 65 131

Wygrane po 62,50 zł.

114282 541 937 115033 386 853
116283 343 471 117310 20 433 118104
99 404 918 119040 250 454 560 835
120148 257 377 440 792 951 121032
390 841 122653 123517 124065 993
125130 483 126212 844 127095 353
408 885 948 57 128202 406 543 631 796
129185 921 130073 883 915
131496 519 885 132485 133278
134506 87 606 71 135051 342 83
427 585 771 136050 125 490 3 599
640 137007 465 540 85 138123 70
139086 140249 994 141138 56 69
205 39 74 735 142643 143090 144084
158 620 714 149263 550 664 727
707 146112 257 414 517 147459 760
883 148059 264 70 800 149288 785
150007 687 802 96 958 71 151416
26 514 713 41 919 95 152011 81
145 298 998 153042 89 228 89 615
998 154051 77 214 329 94 9 486
884 15452 155110 63 269 855 62
156402 158066 158013 489 760
159408 9 973

Wygrane po 125 zł.

59 90 111 230 346 622 39 848 1180
257 366 87 545 670 5 871 920 2400
553 759 93 3031 82 77 83 320 740
40004 388 436 509 83 651 84 752 827
50004 111 48 265 334 667 7719 44 73
86 6127 217 59 70 406 61 686 715 893
902 28 3076 156 76 224 450 628 901
8060 122 337 48 413 914 9020 160
407 563 636 830 964 10114 200 85
350 4 9 89 405 51 13 547 83 628 714
11193 461 589 807 52 94 12055 164
240 322 423 70 966 13031 123 282 475
659 838 44 14003 35 380 695 724 956
15092 182 236 403 523 667 703 942
16039 142 297 542 758 17011 215 35
412 746 59 982 18168 411 26 645 792
19036 162 228 380 485 550 657
20069 337 22 88 21310 600 38 7706
51 948 83 2028 138 572 605 987 23011
582 620 920 24412 554 945 75 86
25127 264 321 463 733 24061 115 89
545 27095 104 80 90 552 638 28239
400 660 716 824 94 941 2916 351 458
94 549 30052 245 79 496 31614 24
32153 85 294 586 74 718 870
33031 165 333 690 720 893 34012
78 522 655 888 985 35184 229 601
743 73 99 36028 123 311 48 621
56 708 934 37075 252 373 83 503
40 732 947.

III ciągnięcie Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 20.000 zł.

na nr. 21835

15 tys. 104679;

10 tys. zł.: 155389;

5 tysięcy zł.: 17359; 111011 12812

128686;

2 tys. zł.: 51625

1 tysiąc zł.: 14326 51917 59956

108289 17222 144448 158741;

500 zł.: 38094 770516 74921 91370

104283 105343 106623 113697 123141

137414 142171 151225 156469;

Po 250 zł.: 2179 499 2363 10554

10611 14718 11121 15387 16153 22395

26013 26463 31779 32176 35940 38839

47523 50091 66005 70341 72427 73601

72427 78763 82864 85887 90110 95658

98662 98880 100615 110672 112742

119106 123825 123937 121191;

140888 143409 144511 155236 155464

III ciągnięcie Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 20.000 zł.

na nr. 21835

15 tys. 104679;

10 tys. zł.: 155389;

5 tysięcy zł.: 17359; 111011 12812

128686;

2 tys. zł.: 51625

1 tysiąc zł.: 14326 51917 59956

108289 17222 144448 158741;

500 zł.: 38094 770516 74921 91370

104283 105343 106623 113697 123141

137414 142171 151225 156469;

Po 250 zł.: 2179 499 2363 10554

10611 14718 11121 15387 16153 22395

26013 26463 31779 32176 35940 38839

47523 50091 66005 70341 72427 73601

72427 78763 82864 85887 90110 95658

98662 98880 100615 110672 112742

119106 123825 123937 121191;

140888 143409 144511 155236 155464

Wygrane po 125 zł.

959 1251 2234 8251 584 697 4121
289 6469 94 754 7267 682 725 8124
553 939 9273 389 440 994 10125 627
19 799 12398 594 96 801 13052 220 26
514 783 283 967 14738 15700 170066
19332 21558 22352 57 478 857 25358
785 26036 649 27023 28083 158 645
837 29748 30575 839 10787 32291 91
355 33102 650 736 34979 35272 86393
1697 37179 312 38 716 924 38942 89320
781 97 740797 41316 860 42431 782
864 43456 44474 47323 547 49158 610
49456 706 916 5002 229 53457 81
54880 55270 316 872 56420 922 57386
51938 806 59191 880 60064 271 399

Wygrane po 62,50 zł.

294 463 691 738 866 1702 818 2383
3906 88 4084 30429 5133 351 696
6657 912

Igrzyska olimpijskie w Kownie

„Dzień Kowieński“ opisuje w sposób następujący przebieg pierwszych dni Igrzysk Sportowych w Kownie z udziałem zawodników litewskich z Ameryki: Pierwsze ogólnoliteńskie igrzyska sportowe, jakie odbywają się obecnie w Kownie, zostały nazwane niezupełnie trafnie „Olimpiadą Narodową“. Dotychczas nazwa Olimpiady przysługiwała jedynie największym zawodom sportowym świata, gdzie do szlachetnej walki stawiały wszystkie narody. Przestrzegano starannie, aby nazwa ta nie była nadawana żadnym innym, chociażby najwspanialszym igrzyskom. W tym wypadku stało się inaczej.

Igrzyska rozpoczęły się uroczystości i były bodaj dość dokładnie kopowane z ostatniej Olimpiady berlińskiej. Podczas otwarcia odegrano hymn litewski i przy odgłosie strzałów armatnich wypuszczono na wolność kilkaset gołębi. Następnie sportowcy litewscy z kraju i zagranicy przedfilowali przed Prezydentem, władzami i publicznością. Przed każdą grupą sportowców niesiono flagi tych państw, z których zawodnicy przybyli.

Publiczność serdecznie witała gości z zagranicy, przede wszystkim Litwinów amerykańskich.

Po defiladzie młodzież związku narodowców w ubiorach ludowych odtńczyła kilka etylizowanych tańców litewskich. Następnie po złożeniu chóralnej przysięgi, przystąpiono do właściwej części programu — zawodów lekkoatletycznych.

Amerykanie z miejsca zaimponowali swoimi wynikami. Należy zaznaczyć, że wszyscy zawodnicy amerykańscy wyróżniają się wysokim wzrostem i doskonałą budową ciała. Nic też dziwnego że i rezultaty sportowe osiągnięte przez nich były znacznie lepsze od rekordów litewskich. Litwini amerykańscy wyróżniali się swoją mową, gdyż prawie wszyscy rozmawiali we własnym gronie po angielsku.

Osiągnięte wyniki, przewyższające oficjalne rekordy Litwy, zostały nazwane „rekordami Olimpiady Narodowej“, i mają odzwierciedlać ciężką fizyczną pracę litewskiego. Do uzyskania tych rekordów największą przyczynili się Amerykanie. Podam kilka ciekawych wyników: w przedbiegu na 100 m Amerykanin Stanisław osiągnął 10,9, czyli o 0,2 lepszy od rekordu litewskiego. W skoku wzwyż również Amerykanin Bernotas osiągnął łatwo wynik 1,92, co jest na warunki europejskie nie częstym zjawiskiem. Dawny rekord litewski (1,85) należał do Polaka Władysława Komara. Poza tym Amerykanie osiągnęli jeszcze jeden rekord w sztafecie szwedzkiej (100 × 200 × 300 × 400). W innych konkurencjach wygrali miejscowi Litwini bijąc również dwa rekordy (1500 metrów Szimanas 4,048 sek. i sztafeta pań 4 × 100: 53,8 sek.).

Poza Amerykanami nikt z Litwinów zagranicznych nie wybił się, jedynie Czetonis z Anglii zajął przedbiegu na 100 mtr. drugie miejsce w słabym czasie 11,5 sek. Litwini wileńscy brali również udział w peru konkurencjach, jednak bez większego powodzenia.

Organizacja zawodów nie stała na zbyt wysokim poziomie. Przerwy pomiędzy poszczególnymi konkurencjami były zbyt długie, wielka ilość zgłoszonych do zawodów sportowców nie stawała na starcie i t. p.

Drugi dzień olimpiady litewskiej miał przebieg o wiele gorszy od pierwszego. Przede wszystkim padający prawie bez przerwy deszcz wpływał fatalnie na frekwencję publiczności. Na stadion stawiło się zaledwie kilkaset osób, w tej liczbie prawie połowę stanowili zawodnicy. Organizatorzy programu zawiedli jeszcze bardziej, niż pierwszego dnia. Przede wszystkim nie wręczono zwycięzcom z pierwszego dnia zawodów nagród, co było przewidziane w programie i miało się odbyć z wielką pompą. Program drugiego dnia rozpoczęto z przeszło półgodzinnym opóźnieniem, z czego nie mogli być zadowoleni ani zawodnicy, ani widzowie, moknący na trybunach. Powtórzyła się również historia z dezertowaniem zawodników, do startu stawała zaledwie połowa zgłoszonych sportowców. I tak np. zamiast trzech przedbiegów na 400 m., rozegrano od razu finał. Identyfikację postąpiono z biegiem pań na 200 m.

Amerykanie zawiedli w drugim dniu olimpiady pokładane w nich nadzieje i, chociaż zajęli kilka pierwszych miejsc, to jednak nie wykazali się specjalnie dobrymi wynikami.

Jedynie Amerykanin Beinoris osiągnął w pchnięciu kulą 14,03 m., bijąc tym samym rekord Litwy. Trudno wywnioskować, czy na słabe wyniki Amerykanów wpłynęła tak źle pogoda, czy też rozsiewane pogłoski o ich fenomenalnych wynikach były grzecznie mówiąc, cokolwiek przesadzone. Może deprymowało cokolwiek gości amerykańskich to, że zebrana publiczność wyraźnie sympatyzowała z miejscowymi zawodnikami i mniej przychylnie oklaskiwała zwyciężających Amerykanów.

Zawodnicy litewscy zdobyli dwa nowe rekordy, a mianowicie Bakunas w biegu na 400 m. osiągnął czas 51,3 sek. (dawny rekord 51,4), oraz Szepaitisowa, litewska Walasiewiczówna, poprawiła rekord Litwy w biegu na 200 m., osiągając czas 26,8 (dawny 27,9).

Nielicznie zebrana publiczność nie reagowała zbyt wrażliwie na

Dziś początek rozgrywek tenisowych podoficerów

Dziś na kortach tenisowych Ośrodku W. F. na Piromoncie rozpocznie się turniej o mistrzostwo Armii i o nagrodę ofiarowaną przez Pana Ministra Spraw Wojskowych Gen. Tadeusza Kasprzyckiego. W turnieju tym udział brać będą podoficerowie zawodowi z całej Polski.

Finały rozegrane zostaną w sobotę 23 lipca. Rozgrywki trwać będą w

Makabi spotka się z WKS Grodno

W najbliższą niedzielę piłkarze Makabi rozegrają kolejny mecz o wejście do Ligi. Spotkanie odbędzie się na boisku przy ul. Wiwulskiego. Przeciwnikiem Makabi będzie mistrz okręgu białostockiego WKS Grodno.

Makabi nie posiada już prawie żadnych szans zakwalifikowania się do dalszych meczów o wejście do Ligi. Straciła stanowczo za dużo punktów, żeby móc teraz odrobić.

Łomowski chce wyjechać do Poznania

Jeden z najlepszych lekkoatletów wileńskich Łomowski z WKS Smigły nosi się z zamiarem wyjazdu na stałe z Wilna do Poznania. Łomowski chce wstąpić do Warty poznańskiej. Wyjazd z Wilna Łomowskiego osłabi szeregi lekkoatletów wileńskich. W tym sezonie Łomowski wybił się na czoło niotaczy polskich. Jego wyniki w kul i w dysku zwróciły uwagę członków komisji „trzech“ ustalającej reprezentację Polski na mecze międzynarodowe. Łomowski wyznaczony został w charakterze rezerwowego na

Żyliński nie pojedzie do Warszawy

Podawaliśmy wczoraj wykaz zawodników wileńskich, zgłoszonych do mistrzostw lekkoatletycznych Polski. Zaszła pewna zmiana. Startować nie będzie Żyliński z Ogniska KPW. Wszyscy pozostali zawodnicy wyjadą z Wilna dziś wieczorem. Najwięcej zawodników zgłoszonych zostało z AZS.

Tegoroczne mistrzostwa lekkoatletyczne Polski zapowiadają się wyjątkowo interesujące. Trzeba wziąć pod uwagę, że w Warszawie przez zawodników z klubów wileńskich

2600 kilometrów na motocyklu

VIII patrolowy rajd szlakiem Marszałka J. Piłsudskiego

Sekcja Motorowa WKS „Legia“ podaje do wiadomości, że tegoroczny „VIII Patrolowy Raid Motocyklowy Szlakiem Marszałka Piłsudskiego“, nad którym protektorat objął Generalny Inspektor Sił Zbrojnych Marszałek Edward Śmigły Rydz, odbędzie się w dniach od 14 do 20 sierpnia 1938 r.

Trasa rejdy ze startem i metą w Warszawie, wynosi około 2.600 km i składa się będzie z szeregu etapów:

I etap Warszawa przez Kraków — Wisłą Ustron do Katowic

II etap Katowice przez Częstochowę — Olszów do Poznania,

III etap Poznań przez Chojnice — Jastrzębia Góra do Gdyni,

IV etap Gdynia przez Grudziądz — Mławę do Łomży,

V etap Łomża przez Augustów — Grodno do Wilna,

Powitanie brazylijskich piłkarzy w ojczyźnie

W Rio de Janeiro owacyjnie witano reprezentacyjnych piłkarzy brazylijskich po powrocie z Europy.

Entuzjazm tłumów był tak gorący, że musiała interweniować policja, aby uchronić piłkarzy od naporu publiczności. Kilkanaście osób zabrało pogotowie

W wywiadzie, udzielonym dziennikarzom, słynny piłkarz Leonidas oświadczył,

przebieg zawodów. Słychać było głosy uskarżające się na słabą organizację zawodów i ich mało ciekawy przebieg. Nieco ożywienia przyniósł wypadek, kiedy amerykańska zawodniczka Błażejśówna przy rzucie oszczepem trafiła jednego z sędziów w nogę. Wszczął się rwetes, bieganina, rozległy się głosy wołające o doktora, a jakiś flegmatyk zaproponował krawca do zasycia spodni. W końcu okazało się, że poszkodowany nie odniósł żadnych obrażeń: oszczep przyszedł tylko jego ubranie

Trzeba zaznaczyć, że poza Litwinami amerykańskimi, sportowcy z innych krajów reprezentują stosunkowo słaby poziom lekkiej atletyki i nie mogą zająć lepszych miejsc na olimpiadzie. W drugim dniu zawodów tylko jeden Litwin z Anglii zajął trzecie miejsce w biegu na 400 m., a drugi, przybyły z Brazylii, w pchnięciu kulą również był trzecim.

Dziś początek rozgrywek tenisowych podoficerów

godzinach przed i popołudniowych. Rozgrywki te budzą wśród tenisistów wileńskich zrozumiałe zaciekanie.

Na marginesie tej notatki podaje my, że tenisisci wileńscy prowadzą pertraktacje z tenisistami Łodzi, chcąc rozegrać z nimi spotkanie między miastowe.

Mecz niedzielny interesować nas będzie z punktu widzenia rywalizacji między Białymstokiem a Wilnem. Zobaczymy jak grają grodnianie, którzy reprezentować będą okręg, z którym od kilku lat stale walczymy. Dotychczas znacznie lepszą formę wykazywali wileńscy. Nie trzeba jednak zapominać, że dołąd Wilno reprezentowane było przez WKS Smigły.

Łomowski chce wyjechać do Poznania

mecz z Rumunią, który odbędzie się w końcu lipca w Czerniowcach.

W meczu tym startować będzie Kazimierz Herman, który ostatecznie przeniósł się do Polonii warszawskiej. Herman wyznaczył został do biegu na 5 tysięcy mtr. O górną ciekawość będzie start Hermana w Warszawie, w niedzielę, w mistrzostwach Polski. Herman w biegu na 5 tysięcy mtr. spotka się między innymi z Koscińskim który wraca na bieżnię.

znajdzie się sporo zawodników, pochodzących z Wilna. Wystarczy wymienić kilka nazwisk: Gierutło, Fiedoruk, Herman, a z Białegostoku będzie drugie tyle: Luckhausy, Zastona, Stanisławski. Prowincja przez klub by prowincjonalne i przez zawodników po chodzących z prowincji, a startujących w barwach klubów stołecznych, reprezentowana będzie bardzo licznie. Nie można więc mówić o tym, że sport na prowincji upada, że nie posiada asów sportowych.

KRONIKA

WILEŃSKA

DYŻURY APTEK:

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: Naleczka (Jagiellońska 1); S-ów Augustowski (Kijowska 2); Rimeckie-go i Żelańca (Wileńska 8); Frumkinów (Niemiecka 23); Rosłowski (Kalwaryjska 31).

Ponadto stałe dyżurują następujące apteki: Paka (Antokolska 42); Szantylra (Legionów 10) i Zajęczkowskiego (Witoldowa 22).

MIEJSKA.

— 1000 drzew na ścięcie w lasach miejskich.

Lasy miejskie zwłaszcza na Antokolu dołknęte zostały chorobą. Panuje tam epidemia kornika. W związku z tym ostatnio specjalnie delegowana komisja fachowa obejrzała chore drzewa i stwierdziła, że przeszło 1000 drzew nie da się już w żadnym wypadku uratować.

Na skutek tego stanu rzeczy Zarząd Miejski na posiedzeniu w dniu wczorajszym postanowił ściąć natychmiast ponad 1000 chorych drzew.

RÓŻNE

— Zwiększenie się eksmisyj mieszkaniowych. W ciągu ostatniej dekady liczba eksmisyj mieszkaniowych na terenie Wilna znacznie zwiększyła się. Wykalkulowano 29 rodzin biedaków, którzy od dłuższego czasu zalegali z opłatą komornego

Hotel EUROPEJSKI
w WILNIE
Pierwszorzędny — Ceny przystępne
Telefony w pokojach. Winda osobowa

Wiadomości radiowe

RECITAL WILONCZEŁOWY ARNOLDA ROZLERA.

Utwory na wilonczelę grać będzie dn. 21 lipca o godz. 17 utalentowany solista Orkiestry Wileńskiej Arnold Rölzer. W programie: J. S. Bach, Mozart, Gassado i Albeniz.

BEZDOMNI SZUKAJĄ SCHRONIENIA.

Mikrofon odwiedził popularny „Cyryk“. Smutny los ludzi bezdomnych powinien wzruszyć i zainteresować. Zanim jednak zapanuje idealny stan rzeczy (t. zn. wtedy, kiedy każdy człowiek znajdzie dach nad głową) przypatrzmy się bliżej ludziom, którzy znaleźli się poza „barierą“ społeczeństwa.

21 lipca o godz. 17.45 Adam Berwaldt przeprowadzi reportaż z „Cyryka“ na ul. Połockiej 4.

WSPÓŁPRACA POLSKIEGO RADIA Z UZDROWISKAMI.

Współpraca Polskiego Radia z uzdrowiskami znalazła ostatnio swój wyraz w powołaniu do życia Komisji Radiowej Zw. Uzdrowisk Polskich, mającej za zadanie pogłębić i nawiązać kontakt między Polskim Radiem a uzdrowiskami w dziedzinie radiofonizacji uzdrowisk i propagandy uzdrowisk przez radio. Do Komisji tej zostali wybrani: wiceprezes Zw. Uzdrowisk dyr. Stanisław Wiśniewski (Ciechocinek) jako przewodniczący, oraz wiceprezes Zw. Uzdrowisk dr Kazimierz Kaden (Rabka) i dr Roman Jarosz (Truskawiec) jako członkowie.

Na pierwszym swym posiedzeniu Komisja Radiowa Zw. Uzdrowisk uchwaliła wniosek, wyrażający Dyrekcji Polskiego Radia podziękowanie za życzliwe i pełne zrozumienie dla ważności zagadnień uzdrowiskowych i ustosunkowanie się do sprawy propagandy uzdrowisk przez radio.

Pierwsze posiedzenie Komisji Radiowej zostało poświęcone omówieniu planu wspólnych prac w bieżącym sezonie uzdrowiskowym.

W najbliższym zatem okresie zostanie nadany przez radio szereg pogadanek z dziedziny zagadnień uzdrowiskowych. Pogałanki te wygłaszać będzie przedstawiciel polskich uzdrowisk, a więc Prezes Zw. Uzdrowisk sen. Stanisław Karłowicz, wiceprezes Zw. Uzdrowisk dyr. Stanisław Wiśniewski, wiceprezes Zw. Uzdrowisk dr Kazimierz Kaden, dyr. dr Roman Jarosz, dyr. inż. Leon Nowotarski, prof. A. Sabatowski i inni. Ponadto szereg bezpośrednich transmisji z uzdrowisk nadanych przez radio, stanowiąc będzie żywą propagandę leczniczych i turystrycznych właściwości polskich uzdrowisk, stojących już dzisiaj na bardzo wysokim poziomie lecznictwa zdrojowego.

W dziedzinie prac radiofonizacyjnych Komisja postanowiła rozwinąć jak najenergiczniej akcję, zmierzającą do całkowitego radiofonizowania uzdrowisk. Należy zatem spodziewać się, że akcja ta prowadzona obecnie przez właściwe czynniki uzdrowiskowe, osiągnie w krótkie cel zamierzony.

Teatr m. NA POHULANCE

Dziś o godz. 8.30 wiecz.

Gościnne występy SAM HYOR'A

RADIO

CZWARTEK, dnia 21 lipca 1938 r.

6.42 Pieśń poranna. 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Orkiestra Rozgłośni Lwowskiej. 8.00 Muzyka wakacyjna. 8.55 Program na dzisiaj. 9.00 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja południowa. 13.00 Muzyka filmowa. 14.00 Muzyka popularna. 14.15 Przerwa. 15.15 „Moje wakacje“ — powieść Starego Doktora dla dzieci. 15.30 Audycja dla dzieci: Poczajmy sobie. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Koncert solistów. 16.45 COP — reportaż Jerzego Michałowskiego. 17.00 Recital wilonczelowy Arnolda Rölzera. 17.20 Występ Zespołu opery berlińskiej. 17.45 „Dom ludzi smutnych“ — reportaż Adama Berwaldta. 17.55 Program na piątek. 18.00 Przegląd wydawnictw. 18.10 Arty i pieśni w wyk. Alberta Felińskiego. 18.30 Oryginalny Teatr Wyobraźni: premera słuchowska „Powrót“. 19.00 Koncert czterykrotny. Ok. 19.45 Audycja konkursowa P. R. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 „O klasyfikacji gruntów“ — pogadankę rolniczą wygł. Inż. W. Gajewski. 21.10 Skrzypce i mandoliny, koncert rozrywkowy. 21.50 Wiadomości sportowe. 22.00 Koncert kameralny. 22.35 Wileńskie wiadomości sportowe. 22.40 Melodie z filmów. 23.00 Ostatnie wiadomości i komunikaty. 23.05 Zakończenie programu.

PIATEK, dnia 22 maja 1938 r.

6.42 Pieśń poranna. 6.45 Gimnastyka. 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka poranna. 8.00 Muzyka wakacyjna. 8.55 Program na dzisiaj. 9.00 Przerwa. 11.57 Sygnał czasu i hejnał. 12.03 Audycja południowa. 13.00 Z muzyki słowiańskiej. 13.30 Audycja żywych dla dzieci w opr. Cioci Hali. 14.00 Muzyka popularna. 14.15 Przerwa. 15.15 „Głęboko zumią Gopla fale“ — audycja dla dzieci starszych. 15.30 Rozmowa z chorymi, ks. kapłan Michał Ryka. 15.45 Wiadomości gospodarcze. 16.00 Wałce, romans i serenady w wyk. Orkiestry Rozgł. Lwowskiej. 16.50 W drodze do miliona. 16.45 COP — reportaż Jerzego Michałowskiego. 17.00 „Lato w Wilnie“ — felieton Piotra Wiszniewskiego. 17.10 Utwory G. Händla i Preludia orkiestrowe. 17.55 Program na jutro. 18.00 Rzeczy ciekawe z techniki i przyrody — pogadanka. 18.10 Utwory fortepianowe. 18.45 Nowości literackie. 19.00 Pieśni ludowe w wyk. zespołu żeńskiego „Pro-arte“ pod kier. Adama Ludwiga. 19.20 Pogadanka aktualna. 19.30 W romantycznym kalejdoskopie — koncert rozrywkowy. W przerwie „Zgubiona torebka“ — skecz. 20.45 Dziennik wieczorny. 20.55 Pogadanka aktualna. 21.00 Czy tanki wiejskie: Bajki i powiastki A. Mickiewicza. 21.10 „Te brzozy kilka, ten bieg wody“ — audycja słowno muzyczna. 21.50 Wiadomości sportowe. 22.00 Wileńskie wiadomości sportowe. 22.05 Wycieczki i spacer — prowadzi E. Piotrowicz. 22.10 Muzyka lekka. 23.00 Ostatnie wiadomości i komunikaty. 23.05 Zakończenie programu.

TEATR I MUZYKA

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE.

— Dziś, w czwartek, dnia 21 lipca r. b. o godz. 8.30 wiecz. — w Teatrze Miejskim na Pohulance wystąpi jeden raz w tańcu artystycznym światowej sławy reformator ehoceografii prof. Sam Hyor. W programie tańce perskie, syjamskie, hiszpańskie, bucharskie, arabskie i etudy choreograficzne. Autentyczne azjatyckie kostiumy i muzyka.

— Niedzielną popołudniówką w Teatrze Miejskim na Pohulance. W niedzielę, dnia 24 lipca r. b. o godz. 4.15 po poł. — w Teatrze na Pohulance dana będzie na przedstawienie popołudniowe doskonała komedia w 3 aktach p. t. „Mąż z grzeszności“ w premierowej obsadzie. Ceny propagandowe.

— Ostatnia premiera w Teatrze na Pohulance. Teatr Miejski przygotowuje ostatnią premierę obecnego sezonu, która zarazem będzie zamknięciem siedmioletniego okresu pracy w Wilnie obecnej Dyrekcji. Dana będzie sztuka wybitnego poety Wojciecha Bąka p. t. „Protest“ poruszająca pięknie zagadnienie społecznego stosunku inteligencji do współzycia małżeńskiego. W roli Barbary wystąpi znana Wilna aktorka teatru poezji T. Koronkiewiczówna w roli Jerzego — J. Wasilewski, poza tym p. p. I. Jasińska i Wiedeńska.

Ucieczka z kazamat GPU w Mińsku

Przez granicę polsko-sowiecką w rejonie Stołpców przedostało się 2 więźniów sowieckich, zbiegów z kazamat GPU w Mińsku. Jeden z nich podał się za wyższego oficera armii sowieckiej, który był więziony ze względów politycznych.

Uciekinierzy opowiadają, iż z więzienia mińskiego udało się zbiec 7 więźniom, lecz na granicy 2 zostało zastrzelonych przez sowiecką straż graniczną, jeden ujęty, a 2 zdolało uciec.

Wycieczka na Bałtyk!

1 sierpnia Odchodzi z Wilna do Gdyni tani pociąg wycieczkowy

przeznaczony dla czytelników „Kurjera Wileńskiego“

KORZYSTAJCIE Z OKAZJI! Przejazd z obydwie strony, łącznie z noclegami w Hotelu Emigracyjnym w Gdyni, zwiedzaniem portu od strony morza (na łodziach motorowych), kosztuje tylko **29 zł 50 gr**

W pociągu wycieczkowym znajdzie się
restauracja i dancing

Ostatnie chwile zapisów!

Rozkład jazdy:

Odjazd z Wilna 1.VIII. godz. 10.40
Przyjazd do Gdyni 2.VIII. godz. 4.39
Odjazd z Gdyni 4.VIII. godz. 19.35
Przyjazd do Wilna 5.VIII. godz. 13.40

Z Gdyni wycieczka drogą morską na Hel.

Dalsze zgłoszenia przyjmuje administracja „Kurjera Wileńskiego“ — ul. Biskupa Bandurskiego 4—7, tel. 79 i 99, w godz. 9—20

Red. Zwierzyński sprzedaje miastu swą posesję przy ul. Mostowej 1

Mieścić się będzie w niej muzeum miejskie

Wydawca „Głosu Narodowego“ p. Aleksander Zwierzyński zwrócił się do Magistratu z propozycją nabycia przez miasto posesji jego przy ul. Mostowej Nr 1. Propozycję swoją red. Zwierzyński uzasadnia tym, że są to nieruchomości zabytkowe on zaś nie rozporządza środkami na ich konserwację.

Sprawa ta była rozpatrywana na onegdajszym posiedzeniu Zarządu Miasta, który

postanowił do propozycji tej ustosunkować się pozytywnie i w związku z tym wyłoniona zostanie specjalna Komisja z udziałem rzeczoznawców dla zbadania wartości wspomnianej posesji, jej oszacowania oraz wydania opinii w sprawie przydatności nieruchomości p. Zwierzyńskiego dla celów muzealnych i archiwalnych. Magistrat zamierza w posesji red. Zwierzyńskiego umieścić muzeum miejskie.

Sprawcy zabójstwa na ul. Wąwozy przed sądem

23 marca r.b. na ul. Wąwozy został zabity Zarobczowiec Kłm Szerszenow oraz został ciężko poraniony niejaki Sergiusz Filatow. Sprawcami krwawego zajścia byli Stanisław Obrocki oraz Władysław Kulpe.

Wszystko odbyło się „po pijanemu“.

Wczoraj Obrocki i Kulpe zasiadli na ławie oskarżonych Sądu Okręgowego w Wilnie. Sąd skazał Obrockiego na 4 lata więzienia, Kulpe na 6 miesięcy.

Prokurator i obrona zapowiedzieli apelacje. (c)

Garaż samochodowy przy ul. Jagiellońskiej w płomieniach

Wczoraj wieczorem wybuchł nagle pożar w garażu samochodowym p. Zakrzewskiego przy ul. Jagiellońskiej 7. Płomienie objęły gmach garażu oraz dwa autobusy, które się tam znajdowały.

Ogień ugasiła miejska straż pożarna. Straty są znaczne. Pożar w garażu powstał od iskry, którą wiatr przyniósł ze znajdującej się w sąsiedztwie kuzni. (c)

Gdy miały się dwa pociągi...

W pociągu pasażerskim, kursującym na linię Wilno — Nowa Wilejka wydarzył się wczoraj wieczorem nieszczęśliwy wypadek.

W pobliżu Nowej Wilejki otworzyły się drzwi jednego z przedziałów. O drzwiach te zahaczył inny pociąg zdo-

żający w przeciwnym kierunku. Drzwiczki zostały urwane, zaś odłamki szkła poranili jedną z pasażerek pociągu, p. Marię Bobrowską z kolonii Łatuszynowo.

Ofiarę nieszczęśliwego wypadku przewieziono do szpitala kolejowego na Wileńskiej Łapie. (c)

Utonięcie w Dunajcu studentki Politechniki Warszawskiej

W oczach licznych świadków, używających kąpiel w Dunajcu, wydarzył się niezwykle tragiczny wypadek.

W miejscowości wycieczkowej, Bogumilowie pod Tarnowem, utonęła w Dunajcu 23-letnia studentka 4 roku Politechniki Warszawskiej, odbywająca praktykę w Państw. Fabryce Zw. Azot. w Mościcach, p. Zofia Majewska. Nieszczęśliwy wypadek wydarzył się w chwili, gdy s. p. Majewska próbowała uczyć się pływać. Trzymana na pasku przez jednego ze zna-

jomych, poczęła w pewnej chwili tonąć, parokrotnie wysiłkiem się z ręki trzymającego, a nurek wartkiej rzeki porwał nieszczęśliwą. Zanim zorientowano się w sytuacji, wszelka pomoc okazała się spóźnioną. Prąd Dunajca uniósł zwłoki, których dotychczas nie wylowiono.

W identycznych okolicznościach utonął tego samego dnia na terenie powiatu mieleckiego, we wsi Złotniki, w rzece Wisłocie, wieśniak Stefan Wypasek. Zwłoki jego uniósł prąd rzeki.

Sędzia oskarżony o fałszowanie aktów

Nienotowany jeszcze na wokandach sądu wchłaniający proces będzie w przyszłym miesiącu rozpoznany w sądzie okręgowym w Stanisławowie. Oskarżonym jest wydalony ze służby w drodze dyscyplinarnej sędzia grodzki dr Onufry Sobota z Kałusza.

W Sądzie Najwyższym rozpatrywana była sprawa cywilna Ukraińskiego Banku Spółdzielczego. Po uchynieniu wyroku, gdy sprawa

ta ponownie wróciła do sądu okręgowego, pełnomocnicy pozwanych wystąpili z niezwykle sensacyjnym zarzutem, że jeden z protokołów rozprawy został fałszowany przez przerobienie cyfry 1508 zł na 5,508 zł oraz 610 dolarów na 710 zł. Podjęto docho- dzenia, w wyniku których w stan oskarżenia o fałszowanie protokołu sądowego postawiono został b. sędzia dr Sobota.

CASINO | Ceny zniesione na wszystkie s.: balkon 25 gr, parter od 54 gr
Dwa filmy w jednym programie:
Jeannette Mac Donald i Clark Gable w filmie **San Francisco**
2. „**Mały dzentelmen**“

Chrześcijańskie kino
SWIATOWID | „Dyplomatyczna żona“
Doskonała polska komedia muzyczna
W rolach gl. Kenda, Cwiklinska, Żelichowska, Grossówna, Zabczyński, Znicz i in.
Początki seansów: 5, 7 i 9. W niedziele i święta od 3-jej

400 najwybitniejszych astrologów będzie obradować w Sztokholmie

Stolica Szwecji będzie w dniach od 3 do 10 sierpnia br. terenem kongresu międzynarodowej organizacji astronomów. Kongresy takie odbywają się co 3 lata. Zapowiedziany już został udział około 400 najwybitniejszych astronomów z całego świata. Z USA i z Kanady przybędą około 100 uczonych, z Anglii — 60. Wśród astronomów amerykańskich nadesłał zgłoszenie dr Adams, dyrektor największego obserwatorium świata na Mount Wilson oraz prof. Shapley, dyrektor obserwatorium w mieście uniwersyteckim Harvard. Z Anglii przybędą: m. in.: dr H. Spencer Jones, dyrektor obserwatorium w Greenwich oraz sir Arthur Edington. Na czele 30-osobowej delegacji francuskiej stoi prof. Esclaron, dyrektor obserwatorium paryskiego i przewodniczący kongresu.

Kongres obradować będzie głównie nad sprawami z dziedziny terminologii i klasyfikacji gwiazd. Obrady toczyć się będą w blisko 30 komisjach. Wspólnie debatowane będą tylko niektóre problemy, jak pochodzenie jasnych linii w widmie gwiazd i mgławic. Astronom francuski Lyot zapozna uczestników kongresu z filmem na temat protuberancji słonecznej. Jedną z wspólnych konferencji badać będzie budowę drogi mlecznej. Uczestnicy kongresu zostaną przyjęci przez króla.

Drapie, kasa i mruczy jak niedźwiedź 12-letnia dziewczyna-Tarzan

STAMBUŁ. (Pat.) Prasa turecka donosi, że w lasach Brussa udało się myśliwym odnaleźć dziewczynkę w wieku 12—13 lat, uprowadzoną w swoim czasie przez niedźwiedzie. W chwili porwania dziewczynka miała około 2 lat.

Dziewczynkę umieszczono w domu dla obłąkanych w Bakirköy (nad Bosforem), gdzie znajduje się pod opieką psychiatrów. Dziewczynka rzuca się na ludzi,

drapie i kasa, wydając pomruki jak niedźwiedź. W pierwszych dniach swego pobytu w szpitalu, dziewczynka zamiast się myć, obliżywała się jak zwierzęta. Obecnie pozwala się myć mydłem.

Skutkiem dziesięcioletniego przebywania wśród zwierząt dziewczynka stała się nienormalną i doktorzy nie mają nadziei wyleczenia jej.

— Więcej oczywiście Panu pokazać nie mogę!

BARANOWICKIE

NOWOCZESNA drukarnia chrześcijańska w Baranowiczach, ul. Szeptyckiego 68, tel. 2-67, przyjmuje wszelkie obywatelskie wchodzące w zakres drukarstwa i introligatorstwa i wykonuje roboty w różnych kolorach solidnie i terminowo.

Kupujemy każdą ilość tegorocznego MIODU, dojrzalszych SERÓW litewskich i GRZYBÓW suszonych.

Płacimy najwyższe ceny

Spółka Chrześcijańska

„EKONOMIA“

Baranowicze, ul. Szeptyckiego 50
telefon 97

Nieświeskie

Chrześcijański sklep skór i obuwniczych
CIEŚLAK B., Kleck — Rynek
Wykonuje solidnie, szybko i tanio wszelkie obywatelskie.

Chrześcijański Bank Ludowy w Nieświeżu, sp. n. z nieograniczoną odpowiedzialnością, najstarsza instytucja kredytowa w powiecie, udziela pożyczek członkom, przyjmuje wkłady na dogodnych warunkach, od 1 zł.

LEKARZE

DR MED. JANINA
Piotrowicz Jarczenkova
ordynator szpitala Sawicz.
Choroby skórne, weneryczne i kobiece przeprowadziła się
na ul. Jagiellońską 16 m. 6, tel. 18 66.
Przyjmuje od 5 do 7 wiecz.

DOKTOR MEDYCYNY

Cymbler

Choroby weneryczne, syfilis, skórne i moczopłciowe ul. Mickiewicza 12 (róg Tatarskiej) tel. 15-64. Przyjmuje od 3—2 i 5—8

AKUSZERKI

AKUSZERKA
Maria Laknerowa
przyjmuje od godz. 9 rano do godz. 7 wiecz.
— ul. Jakuba Jasińskiego 1a—3, róg ul. 3-go Maja obok Sądu.

OGNIKO

Dziś. Wielki film ukazujący kulisy niebezpiecznej służby w lotnictwie
Promienie zagłady
W rolach głównych: **Ralph Bellamy i Tala Birell**
Nadprogram: UROZMAIACONE DODATKI.
Pocz. seansów o 6-jej, w uladz. i św. o 4-jej

Humorystyczna upadłość

Nie ma w Paryżu człowieka, który nie znałby firmy meblowej „Allez Frères“. Firma Allez Frères zapewniła sobie jeden z najbardziej skutecznych (tak się przynajmniej zdawało) środków reklamy i propagandy, podpisała bowiem z dyr. paryskiej kolei podziemnej kontrakt na mocy którego dostarczyła metro ławki dla publiczności do wszystkich stacji kolei, oczywiście z plakietkami reklamowymi. Wznanie za dostarczenie nie tej olbrzymiej ilości ławek, metro zoba- wiązało się nie dopuścić żadnej innej reklamy. Widocznie jednak sama reklama nie wystarczyła, bo mimo niesłychanej popularności: braci Allez, z którą równać się może tylko ko- apertiti Dubonnet, wyklejony we wszystkich tunelach metra, firma ta zbankrutowała. Nazwa firmy (Allez Frères — „chodźcie bracia!“ —) dała oczywiście temat i inspirację do piosenek i dowcipów kabaretowych.

Rozkład jazdy autobusów

na linii

Wilno — Traby

przez Dziewieniszki i Sobotniki

Godz.	Km	Miejscowość	Godz.
17.35	0	Wilno	9.15
18.30	28	Jaszuny	8.15
18.40	36	M. Soleczniki	8.00
18.50	44	W. Soleczniki	7.45
19.05	51	Bieniakonie	7.30
19.20	61	Konwaliszki	7.00
20.00	75	Dziewieniszki	6.30
20.45	88	Sobotniki	5.45
21.30	101	Traby	5.00

Do „Kurjera Wileńskiego“

NEKROLOGI, OGŁOSZENIA

i WSZELKIE KOMUNIKATY

po cenach bardzo tanich i na warunkach spec. ulgowych przyjmuje

Biuro Ogłoszeń

Stefana Grabowskiego

w Wilnie, Garbarska 1, tel. 82

Kosztozysy na żądanie.

Przetarg

Izba Skarbowa w Nowogródku ogłasza przetarg nieograniczony na wykonanie robót natynkowych wyprawą natynkową z za- prawy cementowej ścian gmachu Izby.

Oferty w zalakowanych podwójnych kopertach z napisem na kopercie wewnętrznej „Oferta przetargowa na roboty konserwacyjne“ należy składać w terminie do dnia 1 sierpnia 1938 r., godz. 10 rano w Oddziale Gospodarczym Izby Skarbowej (pok. Nr 25, gdzie można zasięgnąć bliższych informacji o warunkach przetargu).

Wadium w gotówce lub papierach wartościowych w wysokości 2 proc. od oferowanej kwoty należy złożyć w Kasie miejscowego Urzędu Skarbowego, zaś dowód złożenia dołączyć do oferty.

Oferty winny odpowiadać ściśle warunkom rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1938 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa.

Izba Skarbowa zastrzega sobie jednocześnie prawo wyboru oferty bez względu na cenę.

(—) J. Wielowiejski
Naczelnik Wydziału I

LETNISKA

POSZUKUJĘ letniska w okolicach Wilna. Oferty listowne ul. Kalwaryjska 105—19

Kupno i sprzedaż

DOG TYGRYS (szczenię — suka b. ładna do sprzedania. Tomasz Zana 7—3. Godz. 17—19.

KOCIE czarne angorskie (po premiowanej matce) do sprzedania. Tomasz Zana 7—3. W godz. od 17 do 19.

DOM DREWNIANY na własnej ziemi z ogródkiem owocowym i studnią z powodu wyjazdu sprzedam bez pośrednika z wolnym mieszkaniami — ul. Chetniska 25.

SPRZEDAM 2 domy drewniane (4 mieszkania) z wolnym 3-ch pokojowym mieszkaniem i 216 kw sążni ziemi przy ul. Szweryjskiej 19 (około Bohrujskiej). Cena 7500 zł. Właściciel przyjmuje od godz. 4 do 6 codziennie.